39. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM Ára: 3,– Ft 1983. SZEPTEMBER 29.

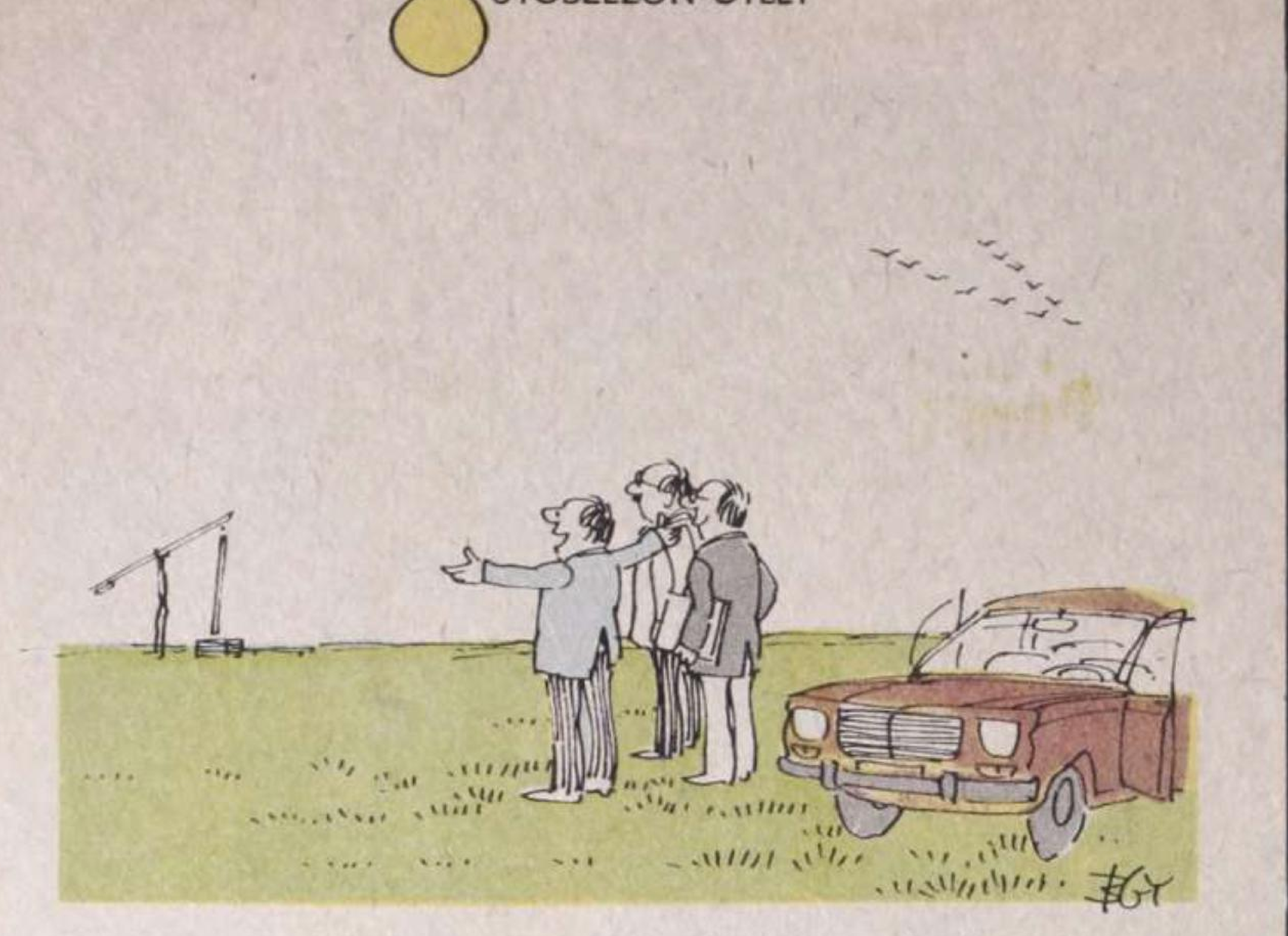
Ludas Matyi



– A mama már hozzászokott, hogy az orvosnak mindig hálapénzt kell adni...

mondjuk a magunkét

UTÓSZEZON-ÖTLET



– Keleten is Nyugaton is sikere lesz, ha csoportokat hozunk a „pusztába kiáltani"!

Ha én egyszer beleszólok

Vitára, beleszólásra ingerelnek egyre gyakrabban: a napokban ér véget a választási törvénytervezet vitája, amelyen a többes jelöléssel a legtöbben egyetértettek, bár akadt, aki e véleményét azzal egészítette ki, hogy ha őt jelölik, neki nincs szüksége konkurrenciára. Egy hiányosan tájékozott felszólaló viszont kijelentette, akárhány jelölt lesz is, ő kizárólag a dolgozók pártjának képviselőjére hajlandó szavazni, mivel ő is dolgozó.

Érdekes módon arról, hogy mennyi tagja legyen a fővárosi, meg a megyei tanácsnak, kevesebb vélemény hangzott el – pedig erre alternatív javaslatot kínál a tervezet – mint arról, hogyan kellene dolgoznia a hivatalnak, a helyi tanácstól az IKV-ig. Hiába, vannak emberek, akiket csupán az ilyen hétköznapi témák érdekelnek. Ezért volt forró hangulatú gyűlés Angyalföldön, amikor vitára bocsátották azt, hogy milyen legyen a közlekedés rendje az Árpád-híd megnyitása és az új metrószakasz üzembe helyezése után, mert akármilyen feldúlt most ez a terület, ez a vitatéma mégis áttekinthetőbb a laikusnak. Ez a lakossági fórum főként azért rokonszenves, mert megelőzte a forgalom átrendezését, ami jövő ősszel esedékes. Eddig ugyanis csak utólag vitatkoztunk: korábban az Üllői úti felszíni közlekedés megszüntetéséről, most meg a Boráros tér új rendjéről. Kifogásolták például, hogy ha a 12-es buszról átszállnak a 23-asra, sok lépcsőt kell mászni, míg azelőtt csak néhány lépést kellett tenni. A BKV osztályvezetője annak rendje-módja szerint válaszolt az észrevételekre, elmagyarázta, hogy ez miért jó. „Utasaink jogos észrevételeit egyébként igyekszünk megszívlelni" – fűzte hozzá.

A legkíváncsibb annak a javaslatnak a sorsára vagyok, amit a Népfront három budai kerületének várospolitikai bizottsága tett: „A Fővárosi Tanács hirdessen a közeljövőben pályázatot a Moszkva tér rendezési tervének elkészítésére, mert Észak-Budának ez a fontos forgalmi csomópontja egyre kevésbé képes megfelelni az igényeknek." A javaslat augusztus első felében került nyilvánosságra. Azóta (legalábbis lapzártáig) néma csend. No, nem azt várom, hogy erre azonnal legyen pénz és máris kiírják a pályázatot – de valamilyen választ... Riporter kollégám érdeklődésére közölték, hogy majd a végrehajtó bizottság foglalkozik vele, talán az idén, de inkább jövőre, addig türelem. De miért nem lehet ezt nyilvánosan elmondani és ezzel nyugtázni, hogy hallották a javaslatot? Lehet, hogy most egy titkot szivárogtattam ki? Mert arról, hogy felsőbb testületek elé milyen napirendi pontok kerülnek, előre – néhány kivételtől eltekintve – nem tájékoztatják a népet. Gyakran csupán azért nem, mert hátha nem fogadják el, kiegészítésre visszaadják stb. De hát lesne a korona a testület vagy az előterjesztő fejéről, ha erről értesülne a lakosság? A választópolgár... Mert most veszem észre, hogy már nem csupán a Moszkva tér rendezéséhez vagy az angyalföldi közlekedéshez szólok hozzá, hanem tulajdonképpen a választási törvénytervezethez írogatok valamiféle kiegészítést. Ha már egyszer beleszólhatok...

Földi Iván

Szivárvány és tepertő

Nekem ne mondja azt senki, hogy nálunk a vállalati belső ellenőrzés nem elég erélyes és nem elég eredményes. Kézből kontrázom az ilyen vádaskodásokat, s a kételkedők meggyőzésére (vagy legalább megingatására) előtárom az alábbi esetet:

Bejelentés érkezett az egyik óbudai boltocska ellen. Mit tett erre az Óbudai Közért Vállalat Ellenőrzési Osztálya? Azonnal akcióba lépett: két munkatársát két egymást követő napon kiküldte a boltba; próbavásárlást végeztek; kihallgatták a boltvezetőt és a személyzetet; majd személyesen is felkeresték a panaszost, tájékoztatták a vizsgálat eredményéről. Végezetül jelentést készítettek a vizsgálatról kilenc (9) példányban.

Mi volt a panasz és vizsgálat tárgya? Hát az, hogy a boltban – állítólag – a kimért tepertőhöz két forintért adják a zacskót. A vád – hálistennek! – igaztalannak bizonyult. Csak ne tessék nevetni, legyinteni, ne tesék azt mondani, hogy semmiség! Csak tíz tepertőszacskót vegyünk naponta, az rögvest egy huszas; egy hét alatt – még ötnapos nyitvatartás mellett is – egy százas; egy év alatt – ötvenkettővel beszorozva – már tetemes összeg...

A Petőfi utcai Szivárvány Áruház pere foglalkoztatja most a bíróságot és a sajtót. Szeptember elején kezdődött a tárgyalás, az ítélet valamikor október végén várható. Az újságok időközönként tudósítanak a tanúvallomásokról, csemegéznek a per anyagából. Leírják, hogy az ügy 12 vádlottja hogyan vesztegetett, sikkasztott, árdrágított háborítatlanul, hosszú éveken keresztül. Részletesen beszámolnak arról, hogyan vágott zsebre a társaság egy horribilis pénzösszeget, milyen rendkívül kifinomult és sokrétű volt a módszerük.

Csak a Szivárvány Vállalat belső ellenőrzési módszereiről nem olvasok sehol egy sort sem, azok bizonyára nem lehettek kifinomultak és sokrétűek. Arról sem olvastam sehol, hogy kérdőre (ne adj isten: felelősségre) vonták-e őket, készítettek-e kilencpéldányos jelentést arról: ők mit csináltak amíg a vádlottak loptak?

A kár Szivárványéknál harmincmillió.

Ezzel szemben áll az óbudai tepertőszacskó...

Radványi Barna

FOKOZOTT KÖZÚTI ELLENŐRZÉS



– Nézz hátra, Lujza, nem bújt el a kocsinkban egy rendőr?

BRENNER–KRENNER: **NAPJAINK TÉMÁI**

BUDAPESTI MŰVÉSZETI HETEK



– Nem győzöm naponta másik ruhával, Géza, ha mindenhová ugyanazoknak adtok protokoll-jegyet!

ÚJ CSODASZER



. . . - és próbáljon meg aerobikra járni . . .!

JÖNNEK A KÜLFÖLDI VADÁSZOK



VÁLÓPERES BÍRÓSÁG



– Sosem lesz nálunk elég lakás, hisz osztódással szaporodnak az igénylők!



Teknősbéka néni akkor már hetek óta kilószámra hordta haza kis iszákjában a filézett cipőpasztát.

— Azt mondja az ángyom, emelik az árát — mondta, amikor valaki szóvátette a dolgot. — Egyébként, sohase tudhatja az ember!

Ez utóbbiban kétségkívül igaza volt, mindazonáltal Pikkelyes bácsi és nyolctagú családja csak mosolygott a habókos öregasszonyon. Ők ugyanis a lisztet gyűjtögették hűvös halomba a konyhakredenc tetején.

— Egy ismerősünk ismer valakit az Árhivatalban — jelentette ki Pikkelyes bácsi. — Tőle van az információ.

Országos Győzőné és széles baráti köre, az újságot gyűjtötték hallatlan buzgalommal, volt olyan közöttük, aki a Népszabadság minden egyes számából hét példányt is megvásárolt, nem is szólva a képes hetilapokról vagy éppen a folyóiratokról. Ők voltak azok, akik egyik reggeli napilapunk összes példányát felvásárolták, mert azt hitték, hogy felmegy az ára és Országosné már jóelőre kiszámolta, hogyha csak ezer példányt vesznek meg abból az újságból, húszfilléres áremelést feltételezve, már az is 200 forint, s ennyi pénzből akár 5 hónapra is elő lehet fizetni az újságot.

Lelkesné Fásult Aranka, ez a csupaszív tüdőgondozó évi rendes szabadságát tömegközlekedési járműveken töltötte.

— Utazom még egyet, mielőtt ennek is felmegy az ára! — üvöltötte egy közelben lakó barátnője fülébe. Egyik buszra fel, a másikról le, egyik lába még a villamoson, a másik már egy vasúti átjáróban, így teltek Fásult Aranka tömegközlekedési napjai.

Pikkelyesék továbbra is sokatmondóan biggyesztették a szájukat, sőt ezt a szokásukat még tévénézés közben is megtartották. Időközben minden feltűnés nélkül megpróbáltak megszabadulni a felgyülemlett több mázsa liszttől, s gyors termékszerkezet-váltással áttértek a mosóporra.

— Ez mindig biztos tipp — mondta Pikkelyes bácsi, miközben lesújtó véleménye volt Teknősbéka néniről, aki időközben már beérte a filézetlen cipőpasztával is. — A mosópor idáig mindig bejött: vagy elfogyott, vagy emelték az árát.

Hányaveti Lajos, aki már lassan tizenöt éve húzta meg magát és növekvő családját egy tágas albérleti szobában, építőanyagot kezdett vásárolni.

— Mit lehet tudni — vetette fel a fejét harciasan, amikor a tanács lakásosztályán szemére vetették költekező életmódját.

Ekkor már hetek óta mindenki vásárolt, mert bár semmit sem lehetett tudni, valahonnan mindenki tudott valamit. Volt, aki befőttesgumiban utazott, s ezek mélységesen megvetették azokat, akik ahol csak tehették, parkoltak, s számolatlanul dobálták be az órákba a forintosokat és majdnem ugyanannyit érő ötösöket, mert úgy hallották, a parkolás is megdrágul.

Snassz Heurék, aki egy életúnt pillanatában feltalálta az önjáró, házilagosan is előállítható automata nagyothalló készüléket, naponta kétszer is elment fodrászhoz; délelőtt levágatta a haját, délután pedig megnövesztette, mert valami elhallás folytán úgy értesült, hogy ezentúl a fodrászok is csak több pénzért vágják majd a vendégeket.

Csupán Erdei Tisztásné nem vett részt az általános nagy népi vásárlásban. Ahogyan azt később társaságban gyakran előadta, egy éjszaka hirtelen felébredt és valahogy minden megvilágosodott előtte. S bár a lépcsők árát nem emelték, mégis kettesével vette a lépcsőfokokat másnap reggel, hogy elsőként szerezzen be cukrot, kenyeret, péksüteményt, olajat, margarint. Ám legnagyobb meglepetésére, már ezeket is felvásárolták a boltokban.

— Ez a magyar csoda! — mondta és jóízűen beleharapott egy két héttel korábban, tíz fillérrel olcsóbban vásárolt zsemlébe.

Föld S. Péter

Ideges az OPEC:

ÁLLÍTÓLAG A MAGYAR ÉTOLAJ ÁRA KIGYŰRŰZIK

HARCBAN AZ UTASÉRT



– Nem bírom kivárni, míg szétválasztja őket, nem vinne el a Nyugatihoz, főtörzs? . . .

BAKI BAKI HÁTÁN

„Tragédia kredenccel elképzelhetetlen” — olvasom egy kritikában.

A szempont érdekes; bevallom, erre még sosem gondoltam. No de hova tegyük a konyhakést?

●

Egy másik lapban, ám ugyanettől a szerzőtől olvasható: *„Nagy giccsőrnek lenni nem semmiség . . . ehhez ízlés kell, tudás . . . és költészet.”*

Ha jól értem, eszerint a giccshez pontosan az szükségeltetik, mint ami a művészethez. De ha így áll a dolog, akkor, ugye, a művészethez viszontag giccs kell.

Kredenc nélkül, persze.

●

A Barbican elnevezésű londoni kulturális központról olvasok egy honi tudósításban, melynek szerzője fölteszi a kérdést: „Honnan a *török* név?”

A várkapu elé erősítésül emelt, lőrésekkel ellátott kövér őrbástyák eredeti neve: *barbah-kaneh.* Nem törökül: *arabul.* Amiből nyomban kitetszhet, hogy a fogalom a valaha mór uralom alatt állt Hispániából terjedt át brit földre.

●

Egy vidéki tanácselnök bejelentette a tévében, hogy a tanács egy bizonyos célra százezer forintot „ajánl fel és *illusztrál”.*

Attól tartok, ez utóbbival már elkésett, tekintve, hogy azt a Pénzjegynyomda már elvégezte. Részint Ady-, részint Bartók-portrékkal.

●

Egy fordulatos kalandregény magyar fordításában kétszer is ezt olvasom: „az *enyéimek*”. A fordító nyilván nem tudta eldönteni, vajon az *„enyéim”*, avagy az *„enyémek”*-e a helyes. Így aztán — biztos, ami biztos — mindkettőt leírta, a szerkesztő pedig . . . nos hát, a szerkesztő, hogy úgy mondjam, nem döntött.

Ugyanitt még véletlenül sem olvasható a „dolgozószoba” szó, melyet a fordító szemlátomást nem ismer. Következésképp száz meg száz oldalakon át mindenütt csak „kabinettel” találkozunk, és mindannyiszor meg kell győznünk magunkat, hogy nem valamely ország kormányáról van szó.

Ám az említett fordítás legszebb gyöngyszeme mégiscsak az, amikor az áll a szövegben, hogy a hősnek egy angol udvar (nem a királyi!) *„sietett* a segítségére”. Egy kalandregényben, úgy látszik, nemcsak a szereplőknek sietős, hanem még egy házudvarnak is, mely — mint látható — jól kilép, hogy mielőbb segíthessen.

●

Egy sportriporteri tévékommentárból: *„Ritka* eset: *normális sebességgel ismételték meg a lassítást.”*

Így igaz. Abszolúte ritka.

Timár György



AKINEK EZ INGE, RÁMEGY A GATYÁJA!

FÜLÖP GYÖRGY: **ÁLLATI LEXIKON M A MÓKUS**



TÉLI ALOM

Jó éjszakát, jóemberek!
Most lehajtom buksi fejem,
én itt alszom téli álmot,
ti pedig a munkahelyen.

MÓKUSKERÉK

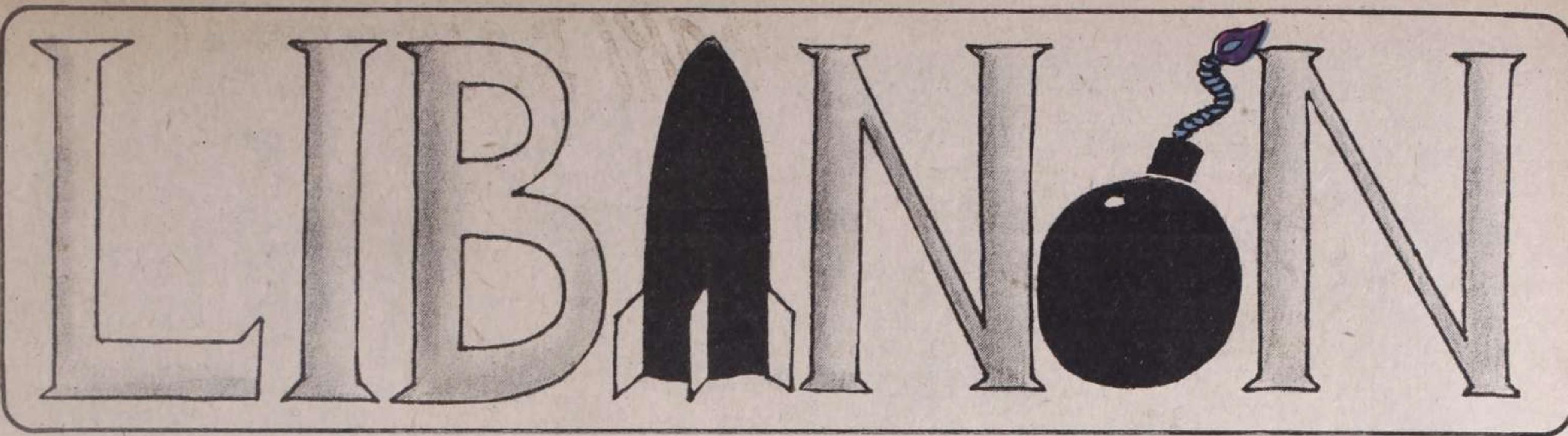
Mit neveted szegény mókust?
Hisz ő körbeszalad csupán,
de te futsz egy életen át
siker, nő és lóvé után.

BÉKAPERSPEKTÍVA

Míg e bohóc vígan fürdik
az emberek mosolyában,
én, a kedves, vonzó varangy
itt ülök a pocsolyában!

LAKÁSMIZÉRIA

Mókus Mici férjhezmenne
de a szegény közös odu
szülőkkel és nagymamával
sajnos elég sovány adu.



Krenner István rajza

MAGYAR TENGERÉSZGYALOGOS





— Évike, legyen hozzám őszinte! Árulja el, mi nyomja a szívét — suttogja a fiatalember imádottjának.

— Úgy tesz, mintha nem tudná — rebegi szemlesütve a lány. — A maga keze . . .



— Már megint a járulékos beruházásban voltál? . . .

A NAGY PÁNIK

Al Jenő, a Tolókürt igazgatója lelkendezve rohant be Házsongárdi Bélához, nevezett cég főkönyvelőjéhez.

— Meg vagyunk mentve — szirénázta. — Egy életre szanáltuk magunkat. Halleluja és hollárió!

— A lényeget — mondta Házsongárdi Béla, aki nem volt szolga, csak lélek.

— Most járt nálam Walter von der Hohenstauffen és Fia úr a távoli Biberachból. Alacsony termetű egyed, oldalt van egy aranyfoga, de egyébként talpig úr. Hoppláhó és ripityom.

— A lényeget! — mondta Házsongárdi Béla, aki még mindig nem volt szolga, de már lélek is alig.

— Rendelt tizenkét mázsa vencsellőt luxus kivitelben ab gyár. Na. Ehhez szólj, öreg remeterákom. És, ha ehhez hozzáveszed, hogy a távoli Biberach Európa korántsem atomfegyvermentes, viszont maximálisan konvertibilis elszámolású övezetéhez tartozik, akkor . . .

— Már hozzávettem — mondta Házsongárdi Béla és telefonon mindenféle utasításokat kezdett üvöltözni tizenkét mázsa vencsellő mielőbbi legyártására luxus kivitelben, ab gyár.

Aztán elmúlt az ősz, a tavasz, a nyár, a tél, de a távoli Biberachból egy huncut visszajelzés nem sok, annyi sem érkezett. Házsongárdi Béla lediktált tizenkét reklamáló levelet, a Taplókürt üzemi étkezdéjében már a nem aranytojást tojó tyúk aprólékát is elfogyasztották, de a távoli Biberachból még mindig semmi.

— Mit csináljunk? — vajúdott Al Jenő, most már a halleluja és a hollárió legcsekélyebb jele nélkül. — Fussunk a pénzünk után.

Hóna alá csapta Házsongárdi Bélát és meg sem álltak, amíg a távoli, ám konvertibilis Biberachba nem érkeztek.

— Walter von Hohenstauffen és Fia úr . . . — tűnődött el a helybeli információs iroda komputere zöldesen vibráló, ám klasszikus németséggel. — A kérdés rossz, mert ilyen néven bejegyzett cég nem létezik Biberachban.



— Micsoda beszéd az?! — ordított Al Jenő. — És a tizenkét mázsa vencsellő ab gyár? Már hogyne létezne?

— Márpedig nem létezik — kenyegte a komputer. — És a keresztmamáddal (die Taufpatin) üvöltözzél, bugris.

Kótyagos lélekkel tárnyadoztak ki a komputer mellől, de az előszobában megállította őket egy nagyon szeplős és még annál is pöszébb kifutófiú.

— Maguk Walter von der Hohenftauffen és Fia urafágot kerefik? — fecskendezte a szélrózsa több irányába. — Majd odavevetem magukat. Nyomáf!

Lementek egy többé kevésbé gótikus terecskére. A terecske közepén alacsony termetű egyed hegedült oldalt egy aranyfoggal. A másik meg kézenállva járkált körös-körül, a fogai között egy alamizsnák gyűjtésére éppenhogy alkalmas kalappal.

— Teffék — mondta a kifutófiú. — Walter von der Hohenftauffen és Fia úr.

Al Jenő gyors egymásutánban háromszor elájult, de Házsongárdi Béla mindannyiszor életre pofozta. Most már annyira sem volt lélek, mint szolga.

— Brávó — mondta inkább pikírten. — Most kiabálj, hogy hoppláhó és ripityom.

Al Jenő reszkető térdekkel lépett oda Walter von der Hohenstauffen és Fia úrhoz.

— Mondja, miért csinálta ezt velem?

— Üzleti titkokat nem szoktam kifecsegni — mondta a dacos kéregető. — Most azonban kivételt teszek. Világéletemben mohón vágyakoztam tizenkét mázsa vencsellőre luxuskivitelben ab gyár. Miért? Egy szegény embernek nem lehetnek álmai?

— Hajlandó fizetni?

— Azt hiszem, maga megőrült. Tudok egy jó elmeorvost.

— Miért nem mondta, hogy egy vasa sincsen?

Walter von der Hohenstauffen és Fia úr szigorúan nézett az igazgatóra.

— Kérdezte?

Al Jenő és Házsongárdi Béla autóstoppal jött haza. Útközben elhatározták, hogy ezt a veszteséget is az aszály számlájára könyvelik majd el.

Peterdi Pál

Áremelés az egészségünkre!

SZÉNHIDRÁTBAN DRÁGÁBBAK LESZÜNK, DE KALÓRIÁBAN SZEGÉNYEBBEK!

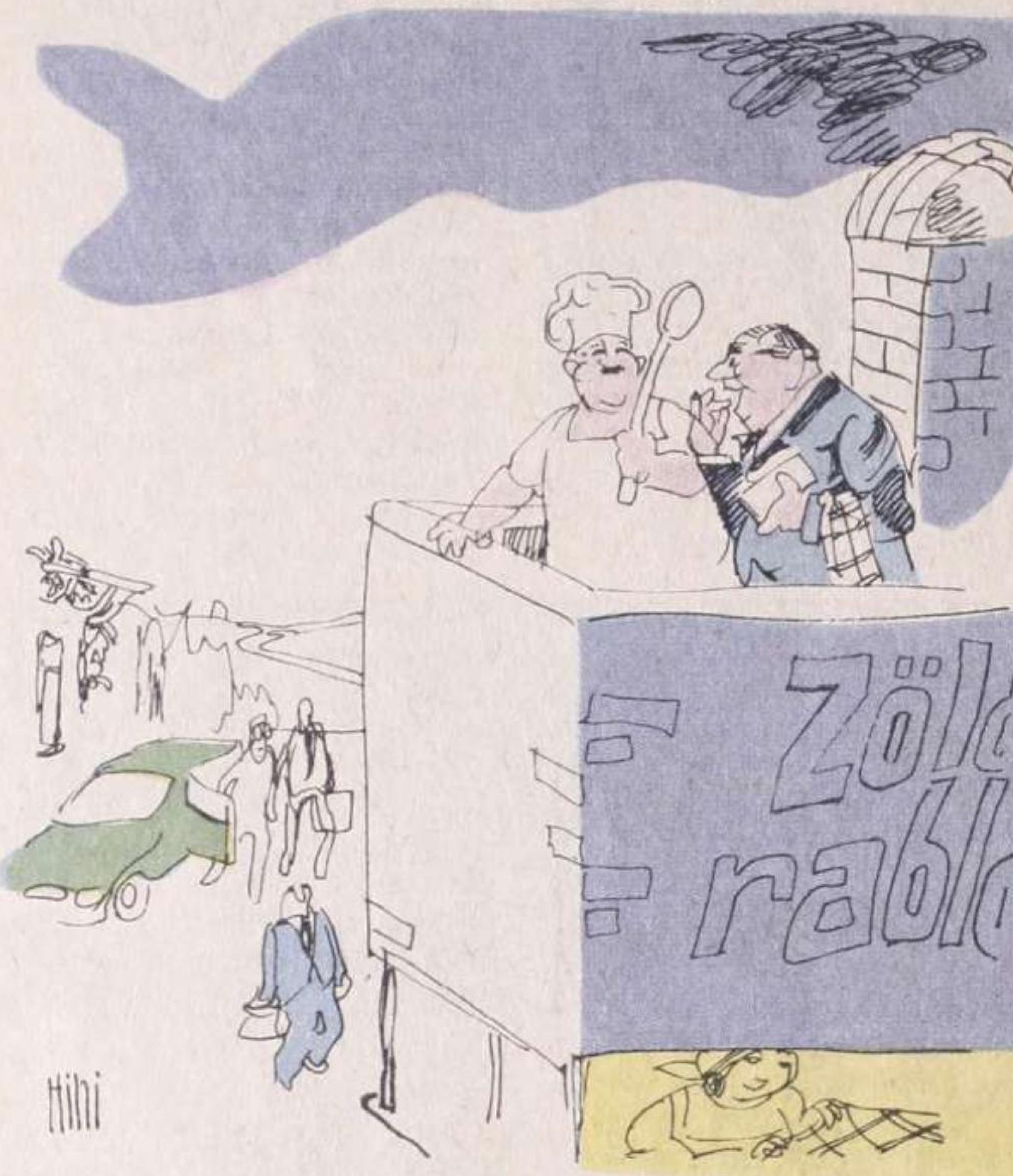


– Csak jöjjön, jöjjön, Szabó elvtárs! Néhány termelékenységi mutatót kellene kiszámolnunk!



– Sok ostoba ember megeszi így nyersen, nem bírja kivárni, míg bor lesz...

CSALÁDI VÁLLALKOZÁS



– Te szépen meghízlalod, én meg majd levágom a kedves vendéget...



– A fene egye meg, ilyen protektor mellett mégsem bánthatom!

HOGYAN FOGJUK EL A BANKRABLÓKAT?

A Rádió 168 óra című műsorában a szerkesztő-riporter azt tudakolta egy jogásztól, hogy is áll a dolog a magnófelvételekkel a bíróságon. Tudniillik — emlékszünk rá — abban a bizonyos Pest környéki téeszben egy titokban felvett magnószalag leplezte le a visszaélő vezetőket.

A jogász azt felelte, hogy bizony akármilyen meggyőző is egy ilyen titokban készített magnófelvétel — vagy videó-felvétel, esetleg fényképfelvétel —, sokra nem megyünk vele. Akinek ugyanis a hangjáról, fizimiskájáról engedélye nélkül felvételt készítenek, annak megsértik a személyiségi jogát. Márpedig — csak emlékezetből idézem — jogsértő ténykedésből nem lehet jogot származtatni. Magyarán, ha az illető, akiről a felvételt készítették nem egyezett bele, hogy őróla felvételt készítsenek, akkor azt nem használhatják fel ellene.

A riporter ekkor egy találó példával hozakodott elő. Hogy tudniillik mi a helyzet akkor, ha valaki egy betöréskor titokban magnó-, vagy fotó-, netán filmfelvételt készít. Ez is jogosulatlan, tehát nem használható fel a betörő leleplezésére? A jogász erre azt felelte, hogy a bíróságnak joga a kötelessége a legkörültekintőbb, mindenre kiterjedő bizonyítást folytatni, hogy kiderüljön az igazság, de az alapelven, tudniillik, hogy a fényképhez, film- és magnófelvételhez az ábrázolt személy engedélye szükséges, ez sem változtat.

Ezt hallgatván eszembe jutott, hogy minő aljas, felháborító törvénytelenségeket követnek el az elvetemült külföldi bankok és pénzintézetek szegény, kiszolgáltatott bankrablók ellen.



Ezekben a bankokban ugyanis — mint tapasztalt kriminézők mindannyian tudjuk —, igen sokszor rejtett kamera működik. Ezek a masinák lefényképezik a gyanútlan, mit sem sejtő bankrablókat, akár harisnyát húztak a fejükre, akár nem. De ez még semmi. A rendőrség nem átallja e személyiségsértő filmezés után a körözést kiadni a bankrablók ellen, sőt elfogni, sőt bírósággal elítéltetni őket.

Ahelyett, hogy a következő eljárást követnék.

Színhely: bank, valahol Párizsban, Londonban stb.

(Két álarcos a pénztároshoz.)

— Ide a pénzt! Egyetlen óvatlan mozdulatra lövünk!

— Természetesen, uraim, de először beleegyezésüket szeretném kérni, hogy a páncélszekrény feletti kamerával néhány felvételt készíthessünk önökről...

— Hallod, Jim, le akar filmezni minket a pasi...

— Így, álarcban?

— Jobban mutatnának anélkül. Uraságodnak például kellemes a profilja...

— Jó, de előbb megfésülködünk... Mehet!

— Azt hiszem, ez elég is. Reméljük, sikerült...

— Pofa be, most már ide a pénzt!

— Nagyon szívesen, de előbb az aláírásukat kérem!

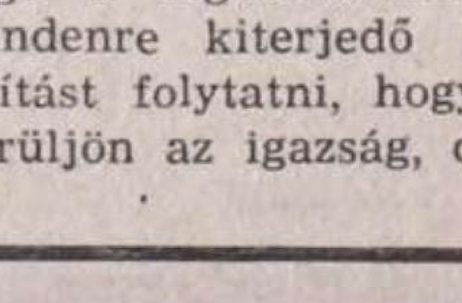
— Aláírás? Mit képzelsz, te idióta, még hogy aláírjuk a nyugtát?!

— Dehogyis a nyugtát! Azt, hogy hozzájárultak a filmfelvételhez. Nem szeretném megsérteni uraságtok személyiségi jogait...

— Ezen ne múljon! Derék fiú vagy. Bírom a humánus partnereket.

(Kezet ráznak a pénztárossal és barátságosan szitává lövik.)

Novobáczky Sándor



A turista ebédelni megy egy párizsi étterembe. Nézegeti az étlapot, majd mérgesen kifakad:

— Nem értem, hogyan lehet ezeket a gusztusos francia ételeket elrontani ilyen gusztustalan árakkal.

Egy asszony meséli a barátnőjének:

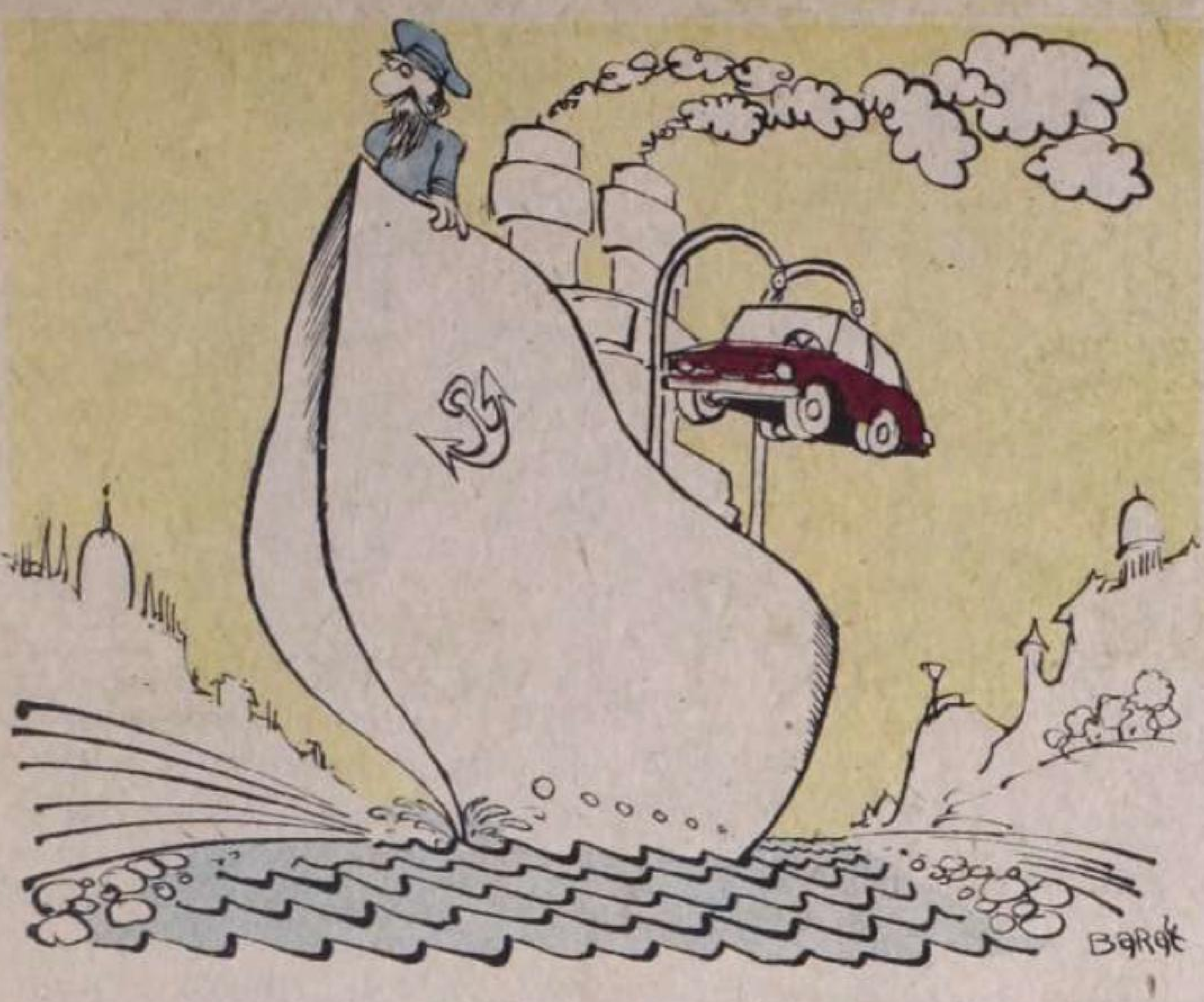
— A férjem tegnap lement a mélytengeri búvárokkal.

— És hoztak fel valamit?

— Igen. Két szép amfórát találtak.

— És mondd, szívem, hogy kell azt elkészíteni?

ALACSONY A DUNA VÍZÁLLÁSA





– Úristen, éjszaka megtévedt a sorompó!

KERESETSZABÁLYOZÁS



– Látod, milyen jó, hogy idejében lezártuk a zsilipet!

PÁLYÁZAT VICCÜGYBEN

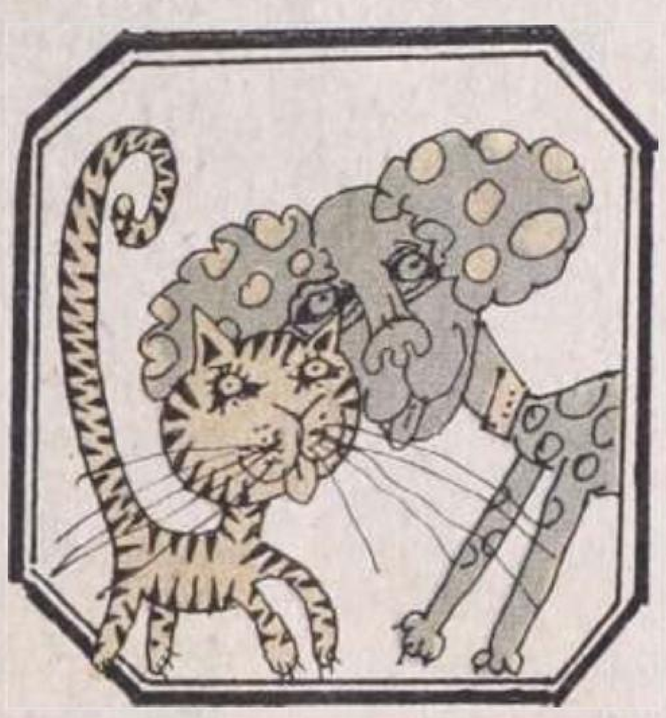
Tisztelt gémeskúti Kutya—macska Barátság Mgtsz Vezetősége!

Örömmel értesültem arról, hogy a pézsmapatkány-tenyésztés önöknél nem vált be, mert hozzáértés hiányában az egész törzsállománynak lila bundája nőtt, ami a belföldi és a külföldi piacon is csak ijesztgetésre alkalmas.

Nem kell azonban megijedni, amíg engem látnak, hiszen a Kutya—macskában eddig is meg volt a bátor vállalkozó szellem, s mondhatom, hogy most eljött a mi időnk! Magyarországon, és különösen Budapesten az utóbbi időkben ugyanis nagyon elszaporodtak a viccek, ezért a tervem a következő:

A Kutya—macska Barátság Mgtsz egy kis profilváltással felvonul a fővárosban és összefogdossa az összes szabadon kószáló viccet, amelyeket takaros csomagolásban máris exportálhatunk a fejlett és a fejlődő országokba. A pesti vicc egyébként zárt helyen is nagyon jól szaporodik, így minden reményünk meg van arra, hogy a viccexport mellett Gémeskúton is marad nevetni való.

A cél érdekében a tisztelt Kutya—macska Barátság Mgtsz-nek nem is kell mást csinálnia, mint a tagságot felemelt napidíj mellett beültetni napközben a budapesti presszókba, s aki összevadászott tíz viccet, az kap egy munkaegységet. Kapitális vicc esetén kettőt. Én az ötletért megelégszem napi tíz munkaegységgel és a szerény fő-viccvadászi fizetéssel.



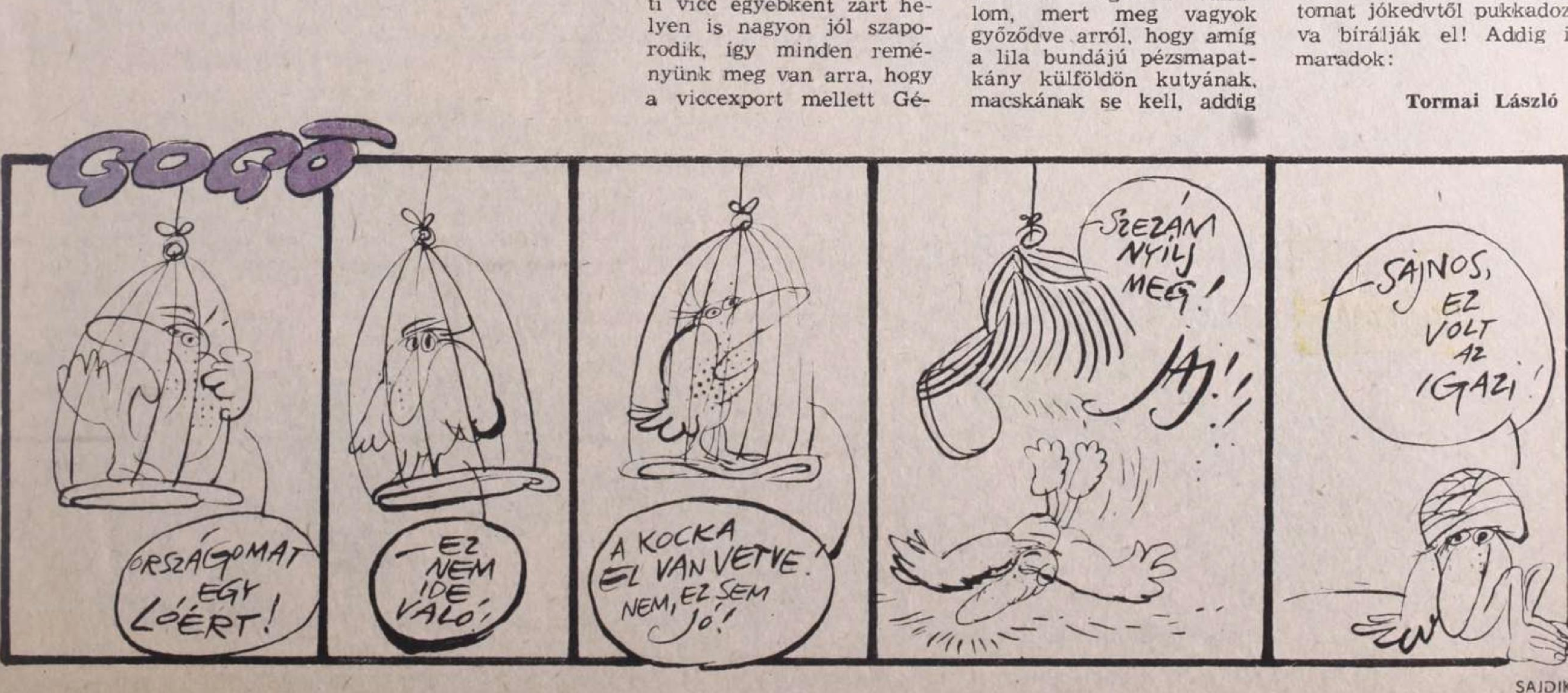
A külföldi értékesítést is szívesen magamra vállalom, mert meg vagyok győződve arról, hogy amíg a lila bundájú pézsmapatkány külföldön kutyának, macskának se kell, addig az ízes magyar viccel Bizánc kapuját is bevehetjük. És tessék csak elképzelni, mennyi valutát hozhatna a termelőszövetkezetnek Pap Jancsi, Móricka, Arisztid és Kohn bácsi, más neves politikusokról nem is beszélve. Ha pedig a vicc-exportügyletünk nem válik be, akkor is jobban kiröhögnek minket, mint más termékek kínálata esetén. Ha viszont el tudjuk árasztani a világot viccekkel, akkor hamarosan Hongkongban is rájönnek, hogy kifizetődőbb magyar vicceket hamisítani, mint japán visszapillantó tükröt.

Persze, akkor sincs baj, mert én kitelepülök Hongkongba, mint a gémeskúti Kutya—macska Barátság Mgtsz melléküzemága és sorra lelövöm az ottani, hamisított viccek poénjait.

Attól pedig ne féljen a tisztelt vezetőség, hogy az akciónkkal kiirtjuk Budapestről és az ország más vidékeiről az összes viccet, mert ez nálunk a gyógyvízzel együtt tör fel a föld mélyéből, ezért van az, hogyha a fáradságos munka helyett nyakig ülünk a forró vízben, akkor is nevetünk.

Remélem, önök is nyakig ülnek, ezért pályázatomat jókedvtől pukkadozva bírálják el! Addig is maradok:

Tormai László



SAJDIK

SZILÁGYI GYÖRGY:

Akit ma elvehetsz, halaszd el holnapra!

A férfiak országszerte
izgalomtól fűtve lesik,
hogy ötven és hatvan között,
egy férfire hány nő esik?

Én a napisajtót lesem,
hol, mint kertben a vetések,
sarjadnak az apró-cseprő
házassági hirdetések!

„Mit susog a fehér akác?",
kérdezzétek meg a hársat;
vonzó lett a családi ház,
sok nő keres „házas" társat...

Az se baj, ha bősz a férfi,
mint a vadkan, s folyton fujtat,
ha a főállása mellett
mellékfoglalkozást folytat...

Legyen délceg, mint a huszár,
s persze, legyen diplomája,
de ne legyen – ha mód van rá –
se papája, se mamája...

Szeresse a kerti munkát,
dugványozzon, nyessen, vessen,
s ha leesik a meggyfáról,
talpra és ne fejre essen...

Legény legyen a lúdtalpán,
ne kínozza migrén, zsába,
s ne derékig legyen férfi,
földig érjen le a lába...

Az is jó, ha nem dohányzik,
nem kártyázik, nem is iszik,
labdarúgó mérkőzésre
akkor megy csak, hogyha viszik...

Dől belőle élc és tréfa,
szinte szüntelenül viccel,
mindamellett nem szenilis,
vagyis nem jár nyitott sliccel...

Férfiszemmel: a nő legyen
szakácsnőként fantasztikus,
az ágyban meg szexbombaként
egyenesen bombasztikus...!

Ne pletykázzon! Soha semmit
meg ne halljon, meg ne lásson,
s ha az ura félrelépett,
csak legyintsen egyet: sag' schon!

Turbékoljon, mint egy galamb,
doromboljon, mint egy cica,
s rózsásbőrű legyen, mint egy
ma született mangalica...

Csattanjon ki a jókedvtől,
télen ne a vacogása
verje fel a házat, hanem
egetverő „kacogása"...

Termete a gazellóé,
dereka meg a darázsé,
szombat délutánja pedig
(kocsimosás!) a garázsé...

Száját ne nyissa ki soha,
néma legyen, mint a csuka,
férjét viszont dicsérheti,
akkor is, ha komplett kuka...

Ételből csak csipegessen,
lehetőleg alig egyen,
ruhát, cipőt, bundát, ékszert,
s persze, levegőt se vegyen...

Akárcsak a rengetegben,
a kínálat csekély bakban,
ezért van, hogy a kevés bak
válogat a kendermagban...

A férfiak korán halnak,
ez lehet az oka annak,
hogy a statisztika szerint,
a facér nők többen vannak!

Persze, ez a rongyos élet,
kinek borús, kinek napos,
énrám csupán egy nő esett,
mégsem lettem tőle lapos...

Úgy felhízlalt, mint egy sertést,
s rám parancsolt: nyugton maradsz!
Bárcsak lennék újra sovány,
mint egy kurtafarkú malac...!





TRIBÜN

Gord Racette, hivatásos nehézsúlyú mondta:

— Én mélyen érző ember vagyok, csak nem látszik rajtam. A Young elleni mérkőzésen ugyanis megbénult az arcom balfele, a Berbick ellenin meg a jobbfele.

•

Clint Hurdle, a Kansas City Royals új szerzeménye mondta a bajnoki rajt előtt:

— Ha képes lennék mindarra, amit elvárnak tőlem, akkor feltalálnám a nátha gyógyszerét, kirabolnám a Fort Knox aranypincéit és elcsábítanám az angol trónörökös feleségét.

•

Hank Stram, az amerikai futball egyik neves riportere piperkőc hírében áll, de tagadja:

— Sokan azt állítják rólam, hogy négyszáz öltönyöm is van. Ez szemenszedett hazugság. Talán még kétszáz sincsen...

•

Dorothy Shula, a Miami Dolphins roppant elfoglalt edzőjének a felesége mondta — keserves kis mosollyal:

— Ha holnap meghalnék, Don okvetlenül megtalálná a módját, hogy a bajnokság végig bebalzsamoztasson. Akkor aztán rendezne nekem egy gyönyörű temetést.

•

Bill Waltonnak, az amerikai kosárlabda csillagának térdén kisebb műtétet kellett végrehajtani. Amikor aztán két mankón bicegve elhagyta a kórházat, így nyilatkozott:

— Most már tudom mit jelent az, hogy kisebb műtét. Kisebb műtét mindig az, amit valaki máson végeznek el.

(p. p.)

LIMBÓ



GOMBAVACSORA



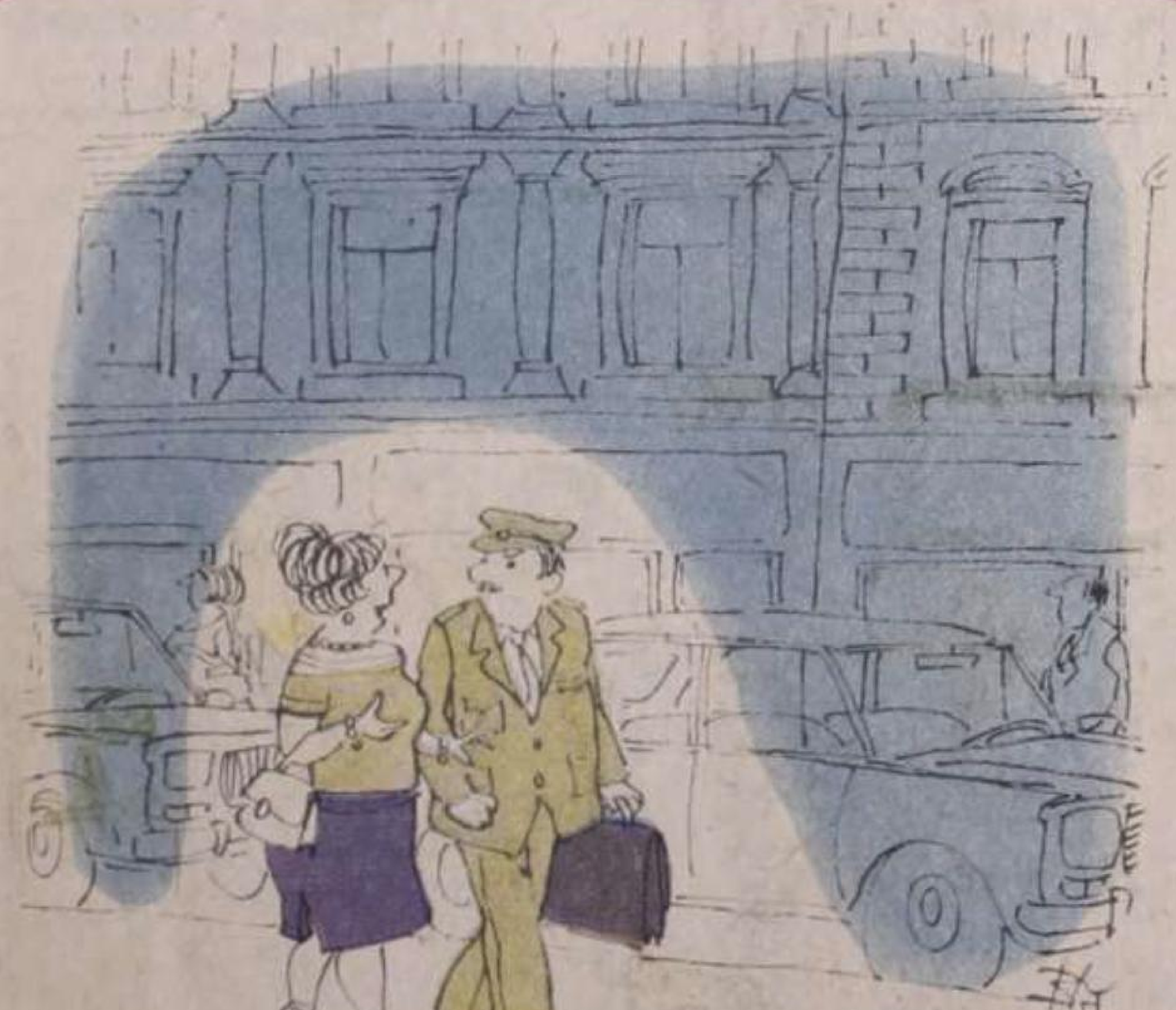
AKI NEM LÉP EGYSZERRE...



– Most az irodaház elpuhult dolgozói helyett kocogunk, egy-kettő...



– Nem figyel, Kovács, aztán majd összetéveszti az atombombát a hidrogénbombával!...



– Most divat külföldön munkát vállalni, mit szólnál az idegenlégióhoz?



– Mikrofonpróba, egy, kettő... – Nótát!

KÖRLETMUNKA



– Nem könnyű vele lépést tartani!



HADITITOK



– Ki fecsegte ki ezeknek a civileknek, hogy mennyi sódert keverünk a cementhez?

MEGSZOKÁS DOLGA



– Ne fentről lefelé, hanem lentről fölfelé olvassa!



– Ezt a tíz deka parízert visszaviszem, apukám! Megállapodtunk, hogy ezentúl jobban spórolunk...

Hátha valaki nem ismeri

A pesti éjszakában az utcán egy járókelő véletlenül nekimegy egy részegnek, az elterül a járdán azonnal.

— Nem érdemes engem lökdösni — dohog a részeg a földön. — Magamtól is elesem...

*

Orvos a pácienséhez:

— A legjobb hajnövesztőszer a méz.

— Megpróbálom, doktor úr, csak mondja meg, hogyan veszem le a fejemről a kalapot!

*

Az első vendég:

— Pincér, egy borjúszeletet.

A második vendég:

— Pincér, egy szép borjúszeletet.

A pincér bemegy a konyhába, s ezt kiáltja a szakácsnak:

— Két borjúszeletet!... Az egyik szép is lehet.

HOGYAN VÁLASSZUNK FELESÉGET?

Barátaim körében viszonylag hamar elterjedt a hír, hogy nősülni készülök. Választottamat, a tündéri szépségű Csillát, a haverok már régóta ismerték, s mindenkinek az volt a véleménye, hogy jól választottam. Ezért lepett meg, hogy a legénybúcsú napján az egyik cimborám, Pépfront Hugó félrehívott:

— Mondd, jól meggondoltad te ezt a választást?

— Miért — kaptam fel a fejemet —, talán valami kifogásod van Csilla ellen?

Korántsem. Ő minden szempontból alkalmas jelölt. De mondd, más nők nem jöttek számításba?

— Mire gondolsz? — tapogatództam óvatosan, mivel barátok között nincsenek titkok.

— Hát, hogy esetleg más nők is szóba jöhetnének feleségjelöltként.

— Meg vagy te őrülve, Hugó — háborodtam fel —, Csillát imádom, már öt éve együtt járunk, nem vitás, hogy őt választom!

— De ez így nem demokratikus. Azt a látszatot kelti, hogy csak egyetlen jelölt van a környezetedben, ezért őt kell elvenned. Neked is jobb lenne, ha több nő közül választhatnál!

— Hidd el, Hugó, nincs még egy olyan nő, aki Csillával vetekedhetne.

— Nagyon elfogult vagy. Például ott van a Zita. Te kis hamis, láttalak benneteket néhány hónapja, ott csápoltatok a Mojszejev együttes koncertjén.



— No de a Zita szeplős, nagy a feneke, utálja a lóversenyt és a pacalpörköltet, úgyhogy semmi pénzért nem választanám.

— Félreértettél — oktatott ki barátom —, nem őt kell választanod, csak ő is legyen jelölve!

— De hát a Csilla kikaparná a szememet.

— Tévedsz. Hidd el. Csilla is nagyon jó képet vágna a dologhoz. Nyilván ő is biztos benne, hogy őt választod, de mégis megvan az az illúziója, hogy egy versenyben nyert!

— És mégis hogy gondolod a technikai lebonyolítást?

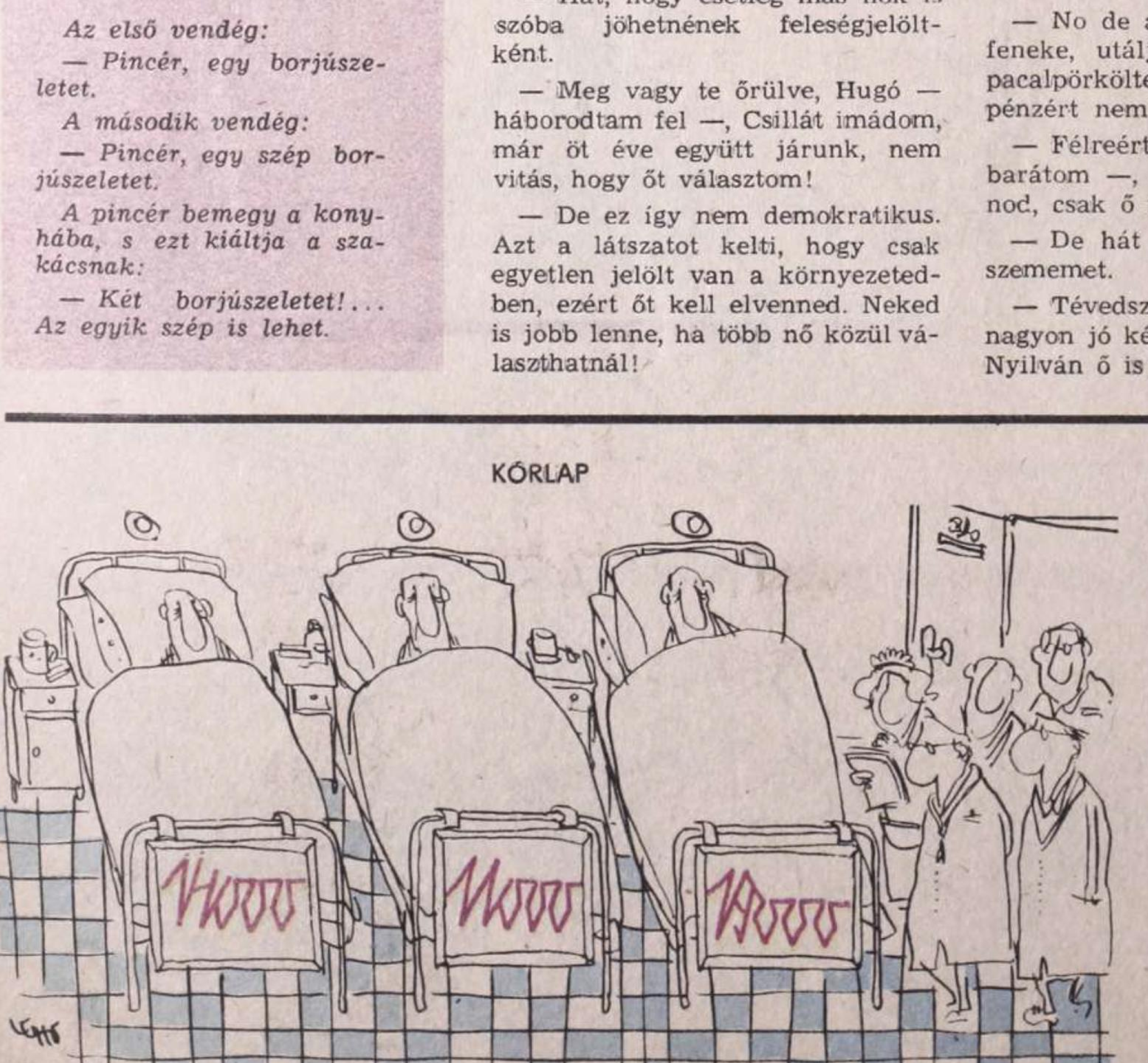
— Nagyon egyszerű. A házasságkötés napján elmész az előre kijelölt anyakönyvi körzetbe, és a nemzeti színű zászlóval fellobogózott anyakönyvvezetőnek átadod a személyi igazolványodat. A helyiségben két lefüggönyzött fülke lesz — ez adja meg a párválasztás intim jellegét — az egyikben a te Csilládd, a másikban pedig a szeplős Zita. Namármost, te határozottan a Csilla fülkéjéhez lépsz, kivezeted választottadat és az anyakönyvvezető elé viszed. Ő pedig ünnepélyesen megállapítja, hogy a te Csilládd kapta meg a szavazataid 99,96%-át, és összead benneteket.

— Ez mind szép, de mi lesz akkor, ha nagy zavaromban kótyagosan véletlenül a szeplős Zitát vezetem az anyakönyvvezető elé?

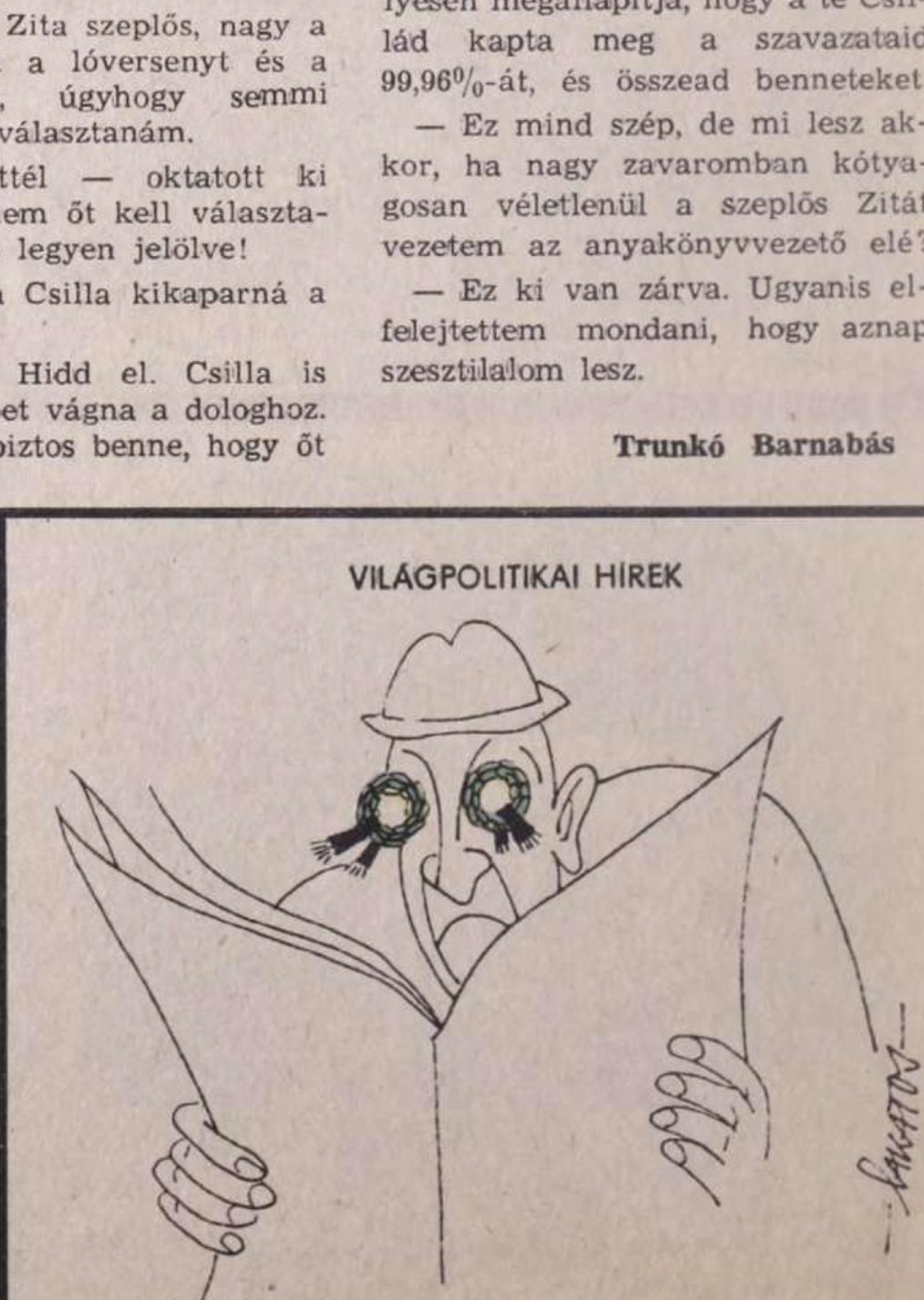
— Ez ki van zárva. Ugyanis elfelejtettem mondani, hogy aznap szesztilalom lesz.

Trunkó Barnabás

KÓRLAP



VILÁGPOLITIKAI HÍREK

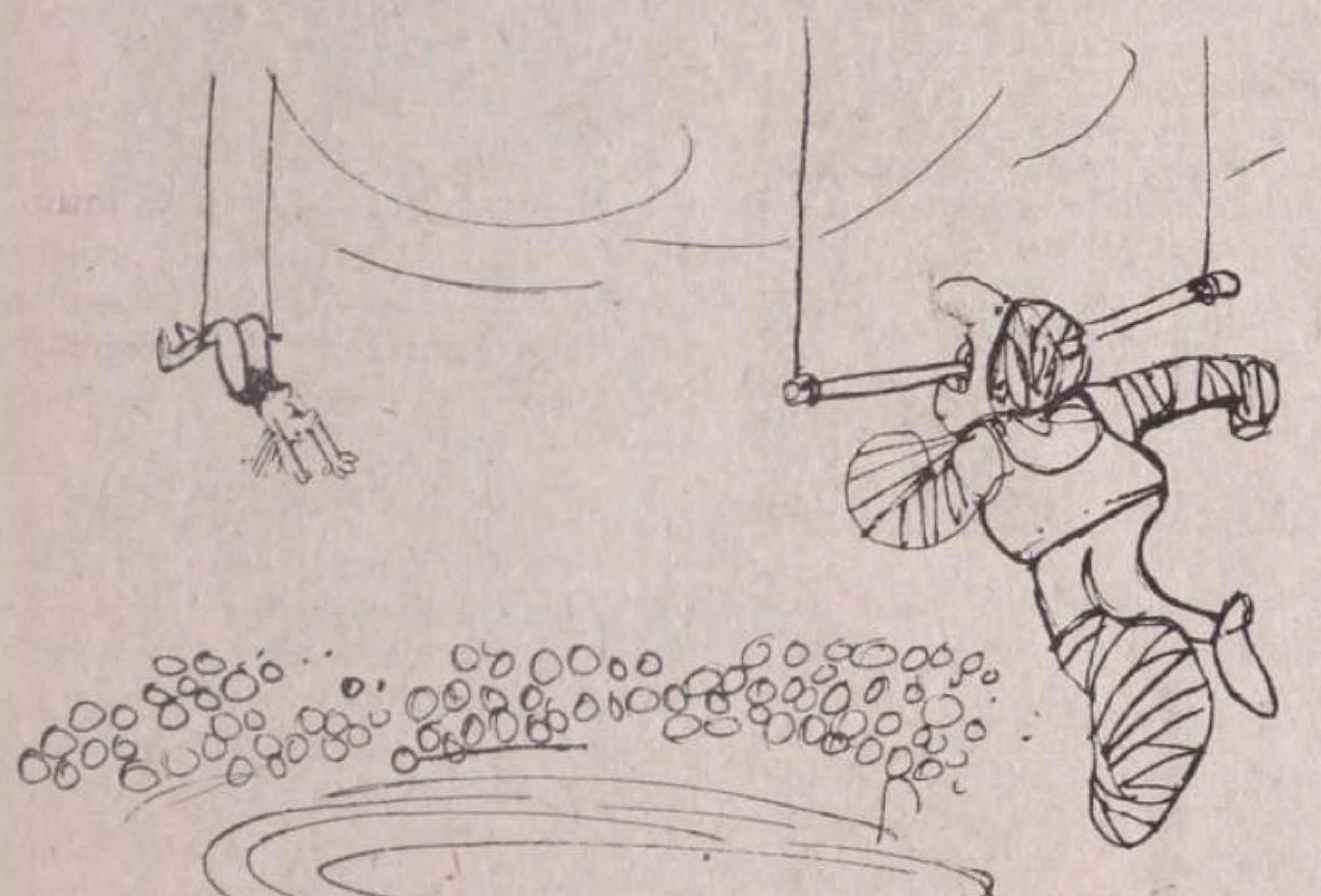






KÜLÖNÖS

BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP,
SAJDIK,
LEHOCZKI,
HEGEDŰS,
DALLOS



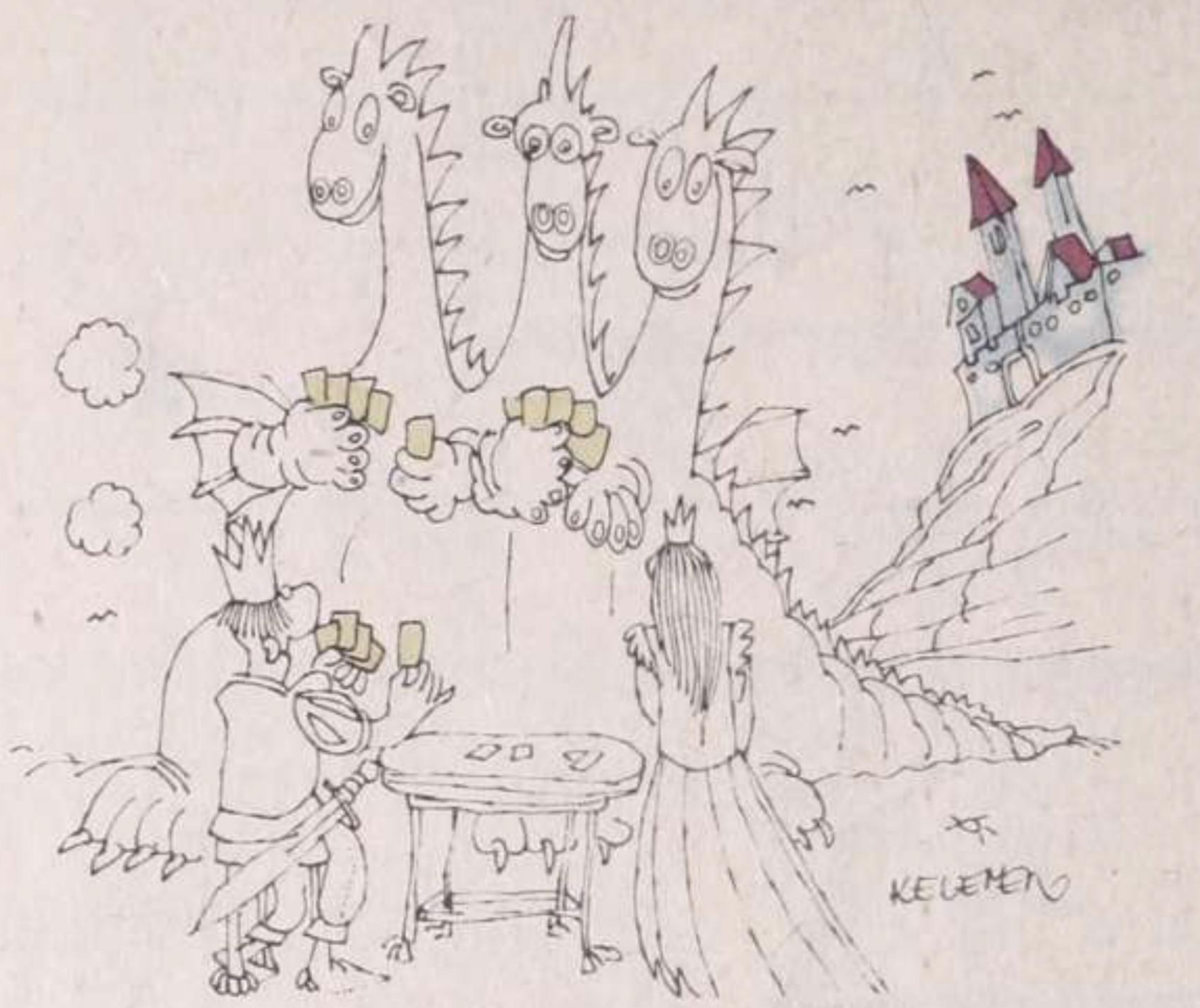








– Nahát, Kati, mindenütt milyen barna vagy! Csak nem lettél te is naturalista a nyáron?...



MODERN MESE

UKAPÓ MESÉI

KRAKEDLI RASZÁLÁS

Boldogult legénykoromban történt — kezdte ükapó a mesét —, az első vagy a második Nagy Magyar Totóbotrány idején, amikor beütött a krakedli krízis. De hogy sorjában haladjunk, egy Budapest nevű városban akkoriban volt két szomszédvár, amelynek urai — ki tudja miért — erősen neheztelték egymásra. Az egyiket Krakedligyárnak, a másikat pedig Raszálógyárnak hívták. Csak egy utca választotta el őket egymástól. Oly nagy volt az ellenségeskedés, hogy a két gyár brigádjai társadalmi munkában bentmaradtak a sihta után, hogy az ablakokból fügét mutathassanak a szemben levőknek.

Történt egyszer, hogy a munkaversenyből kifolyólag a Krakedligyár sokkal több krakedlit gyártott a szokásosnál. Volt is nagy öröm, csak az újságok fanyalogtak: így van ez, jól van ez, haladás van folyamatban, csak hát mit csináljanak a népek ennyi rengeteg krakedlivel, ha nem lehet hozzájuk raszálót kapni.

Na most, az Államnak mindig az volt a szokása, hogy munkába menet, reggeli közben elolvassa az újságokat. Így történt most is. Csóválta is a fejét az Állam, s üzent a Raszálógyárba, hogy mi van. Jött is lóhalálában a gyár Tótumfaktuma, mondta, hogy így, meg úgy, ez, meg az és hogy hiányzik nekik egy pár import raszafúró berendezés, de nem tudnak venni, mivel pénzük viszont nincsen.

Tűnődik az Állam, kiforgatja összes zsebét — volt neki vagy kétszáz —, de nem talál egyebet, csak kifizetetlen számlákat. Aztán az eszébe ötlött, hogy ki van lyukadva a kabátja zsebe, hátha becsúszott a bélés mögé néhány vashatos. Így is lett, megtalálta a pénzt, oda is adta jószívvel, de hozzátette:

— Aztán jól megbecsüljék ám kentek magukat!

Lett is megbecsülés, meg minden, a következő évben kétszerannyi raszálót gyártottak. Volt nagy öröm, vándorzászló, meg élüzem. Csak azok a fránya újságok fanyalogtak megint, hogy így van ez, jól van ez, haladás van folyamatban, de mit kezdjen a nép a sok raszálóval, amikor a pult alól se lehet krakedlit kapni.

Megkeseredett az Állam szájában a reggeli tejeskávé, amikor ezt olvasta, üzent is mindjárt a Krakedligyárba. Jött a Tótumfaktum, hanem olyan szegényes gúnyában, hogy a hátsó fele is kilátszott belőle. Elmondta, minden rendben, hanem bérszínvonal egy szál se, elmennek a gyárból az emberek. Bérpreferencia kéne. Tűnődött az Állam, most mit csináljon, aztán eszébe ötlött, hogy a kredenc tetején, a befőttes üveg mögött alighanem van még egy kis preferencia, amit a nehezebb időkre tett félre. Odaadta a pénzt, de hozzátette:

— Aztán jól megbecsüljék ám kentek magukat!

Attól fogva a Dunát lehetett rekeszteni első osztályú krakedlival. Hanem az újságok megint csak rákezdtek: így van ez, jól van ez, haladás van folyamatban, csak hát raszáló nélkül a krakedli egy lyukas vashatost sem ér. Amikor az Állam ezt olvasta, cigányútra ment szegénynek a reggeli feketekávé és ha a felesége nem vágja hátba, hát menten elhal, és nem csak a történelmi fejlődés során.



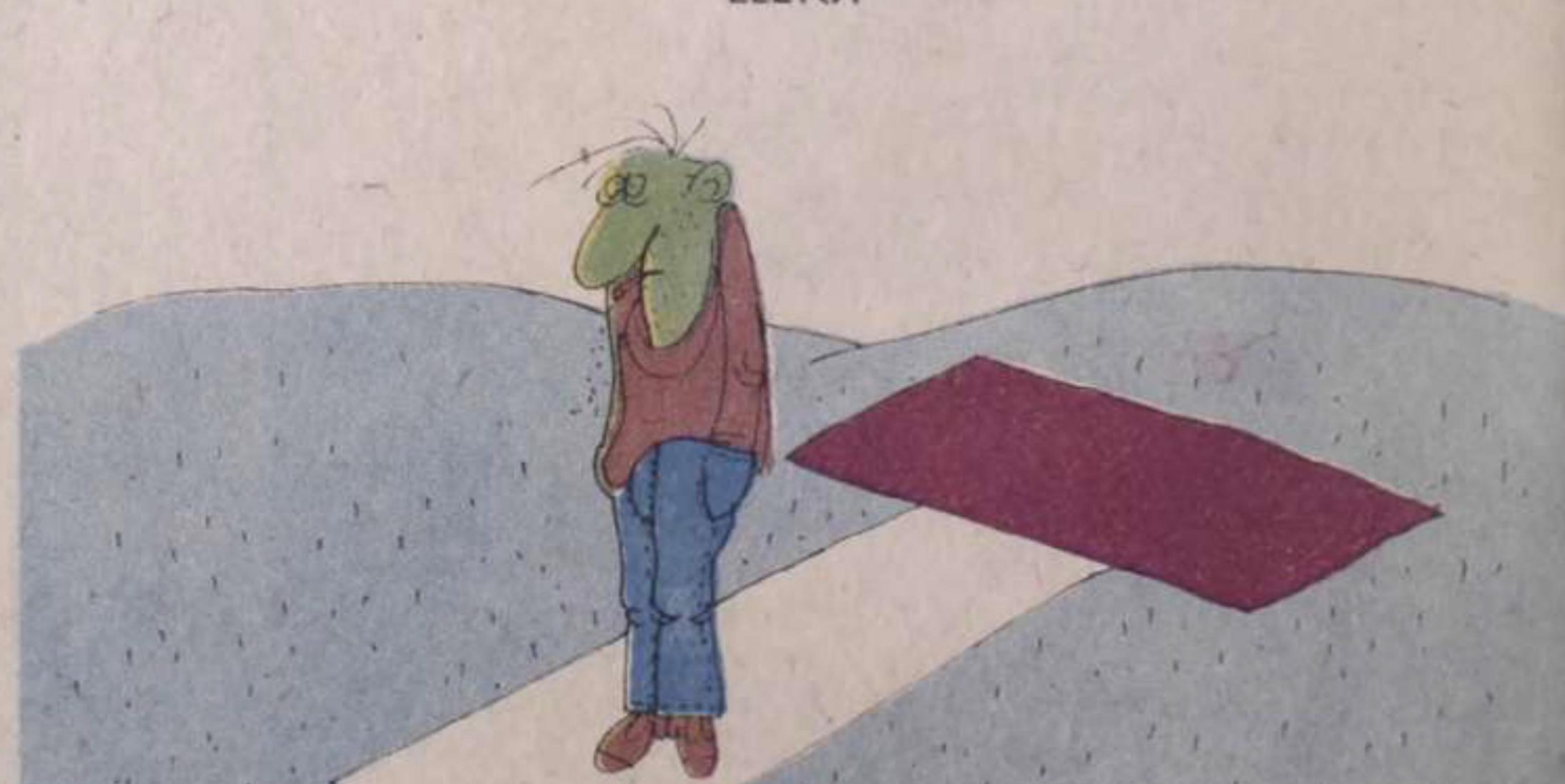
No, nem szaporítom a szót, most infrastruktúra kellett a Raszálógyárnak. De ahogy ez meglett, a Krakedligyár kezdett kuncsorogni egy kis háttériparért. Ment volna rendesen a dolog az idők végezetéig, de egy reggel ezt olvasta az Állam az újságban: így van ez, jól van ez, haladás van folyamatban, de az a baj, hogy a krakedli raszálás régen kiment a divatból, a fejlett országokban már évek óta hokedlit kaszálnak, csak vagyunk elmaradva.

Az Állam elgondolkodva meredt maga elé, majd megvonta a vállát:

— A fene se érti ezt — mondta és nagyot kortyolt a pótkávéból.

Karcagi László

ÉLETÚT



HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

Lemezposta
BUDAPEST, 1817

ZENEHALLGATÁS
A középiskolák I. osztálya számára.
SLPX 19 159—60 140 Ft . . . db

IRODALMI SZEMELVÉNYEK
A középiskolák I. osztálya számára.
SLPX 19 061—63 210 Ft . . . db

EZT FÜTYÜLTE EGÉSZ PEST
Zerkovitz-dalok:
Hulló falevél
— Az egyiknek sikerül
— Lehoznám néked a csillagokat
LPX 16 630 90 Ft . . . db

EZ MEGÉR EGY ESTET
Hajdú Júlia dalai:
Sétahajó
— Butaság gondolni rád
— Nagykörút
SLPX 16 649 90 Ft . . . db

LOCOMOTIV GT. X.
A síneken — Zenevonat
Lesz-e még
SLPX 17 736 90 Ft . . . db

KARTHAGO — EZREDFORDULÓ
Senki lánya
— Az álmodozó
— Recsegő világ
SLPX 17 712 90 Ft . . . db

KISLÁNY A ZONGORÁNÁL ÉS TÁRSAI
Szenes Iván tollából:
Egy tisztes, őszes halánték
— Minden asszony életében
Mondd, miért szeretsz te mást
SLPX 17 729 90 Ft . . . db

HORVÁTH ISTVÁN CIGÁNYDALOKAT ÉNEKEL
Piros százas a zsebemben
— Van egy lovam
— Ha bemegyek a kocsmába
SLPX 10 159 90 Ft . . . db

AZ EGRI MÉNES
Az én jó apámnál
— Haragszik az édesanyám
— Nem zörög a haraszt.
Jákó Vera, Szalay László, Bojtor Imre és mások.
SLPX 10 145 90 Ft . . . db

Egyéb kívánságok: ....

A felsoroltak és valamennyi Magyarországon forgalomban levő hanglemez és kazetta megrendelhető a Lemezposta címén, illetve 22—4914-es telexszámán, postán, utánvéttel történő szállításra. Küldeményeinkhez a postaköltséget felszámítjuk.

Név: ....

Cím (irányítószám): ....

....
aláírás

Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
Lemezposta, Budapest, 1817



AZ OLVASÓ OLDALA

VÁLASZLEVELEK KORA

Úgy tűnik, még a Kórház a város szélén című filmsorozat mindent elsöprő népszerűsége sem tudja elvenni olvasóink levélírói kedvét. S miközben alig győzzük olvasni a leveleket, már-már természetes, hogy ezúttal is a

HAJNAL-DOSSZIÉ

a sztár, a legtöbben az itt megjelenő témákhoz szólnak hozzá. Régi és új levelezők váltják egymást, s régi olvasó jogán ragad tollat Bieber Ferenc (Budapest, Geyer Flórián u. 27. 1028), aki színvonaltalannak tartja az itt folyó vitát, szerinte *ez még a fociválogatott által nyújtott esetenkénti műélvezetet is alulmúlja. Javaslatom: minden példányuk mellé mellékeljenek valakit, aki csiklandozná a Hajnal-dosszié olvasása közben a nyájas olvasót, talán így lenne, aki mosolyra húzza a száját. Az is jó lenne, ha a Hajnal-dosszié helyét üresen hagynák az újságban, ezzel több szórakozást nyújtanának az olvasónak.* Ami bennünket illet, nem akarunk vitát nyitni a Hajnal-dosszié felett, de lehetetlen nem ideírni Székely Magda (Budapest, Ady E. u. 27. 1215) olvasónk véleményét, aki azt írja, hogy *csak gratulálhatok a Hajnal Csaba ügyhöz, mert feldobja a lapot. Mi szeretjük a Ludast, ha szerdán nem vesszük meg, hétvégén már nem kapható, ami igazán sajnálatos.* Magunk részéről tudjuk ajánlani, hogy e sajnálatos eseményt elkerülendő, már akkor vegye meg a lapot, amíg az még kapható, nézetkülönbségeiket pedig levelezés útján, harci cselekmények közbeiktatása nélkül próbálják meg rendezni. Varga Sándorné (Tiszaföldvár, Malom u. 5/d. 5430) a Hajnal Csaba Baráti Kör (HCSBK) felhívására reagál, és azt kéri, hogy szíveskedjünk Hajnal Csaba fotóját közölni, *mert lassan két éve már, hogy ismeri a nevét, s éppen ideje lenne, hogy végre fényképen is megmutatkozzon. Vagy netán attól fél, hogy az utcán felismerik?* Nem tudjuk, hogy Hajnal Csaba fél-e valamitől, s ha igen, mi az, de ez idáig nem volt szokásunk, hogy a Ludasban igazolványképeket közöljünk. Persze, ahogy az idők változnak, még minden lehetséges, a problémára még visszatérhetünk...

Lapunk ez évi 33. számában adtunk helyt az

ELÖL KRÉM, HÁTUL ZSÍR

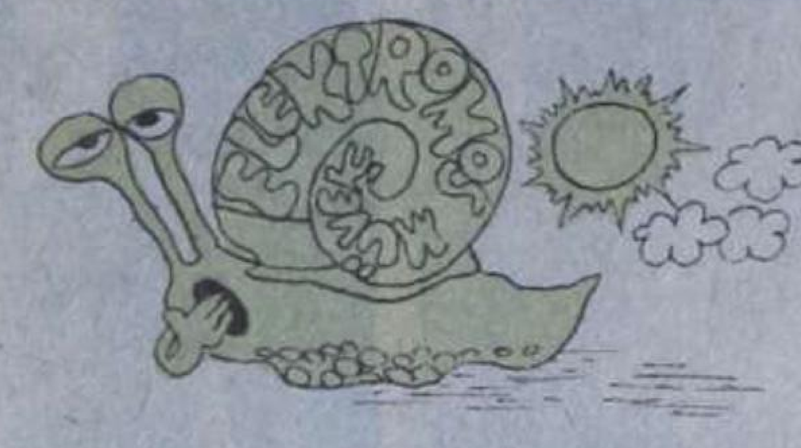
című írásnak, amelyre most Horváth Károly, a Csemege Vállalat kereskedelmi igazgatója válaszolt. Az akkori probléma a felnyitásakor adódott, a hirtelen spriccelés következtében ugyanis nemcsak a kenyérre, de még a gyanútlan fogyasztó ruhájára is jutott belőle. Mint az a válaszból kitűnik, a kolbászkrémet azóta a KERMI be*vizsgálta, s a termék kiváló minősítést kapott.* Megjegyzi azonban, hogy *figyelembe véve a nagy nyári meleget, előfordulhatott, hogy a kolbászkrémhez hozzáadott zsiradék megolvadt és az egyéb alkotóelemektől különvált.* A válaszlevéből egyébként arra is fény derült, hogy szobahőmérsékleten való tárolás esetén a zsiradék nem válik külön, amivel nyilván arra akarják buzdítani a vásárlókat, hogy csak az vegyen kolbászkrémet, akinek van szobája, vagy ha az nincs, akkor más módon tudja biztosítani a szobahőmérsékletet. Csupán a teljesség kedvéért tesszük hozzá: a kereskedelmi igazgató azt is felajánlotta, hogy amennyiben a vásárlót károsodás érte, a vállalat, kívánságára, kártalanítani fogja.

A válaszlevelek korát éljük, s ezt mi sem bizonyítja jobban, mint a Győri Keksz- és Ostyagyár

OLVASHATATLAN ALÁÍRÁSÚ

és beosztású illetékesének a válasza, melyet egy olvasónk panaszos levelére küldött. Olvasónk ugyanis azt nehezményezte, hogy a gyár egyik termékében — nem az ostyában — cérnaszálakat talált. A levelet követő vizsgálat megállapította, hogy a cérnaszálak a keksz formázása utáni sűrűszövésű vászonszalagról kerülhettek a termékbe, a vászonszalag meghibásodása miatt. Ez volt a rossz hír, de szerencsére ahogyan ez már lenni szokott, van egy jó hírünk is: az elavult formaberendezés rekonstrukciója folyamatban van, s ha ez is elkészül, az ilyen és hasonló jellegű minőségi hibák megszűnnek.

MIT TEREM A TÜRELEM?



A városligeti híd korabeli villanyoszlopait érdemes megcsodálni. Gyönyörködni lehet benne, de megcsonkítani nem szabad. Ismeretlen műgyűjtő, újra leszerelt egy díszes vasajtót és magángyűjteményébe helyezte. Helye üresen tátong. A vasajtó feladata, hogy a közvilágítás kábeleit elzárja a külvilágtól. A feszültség alatt levő vezeték érintése veszélyes!

Lapozgatva emlékezetemben, és a Ludas Matyi tavaly július 15-i számában: már figyelmeztettünk az eltünedező ajtókra.

A Budapesti Elektromos Művek cikkünkre válaszolt: „a végleges helyreállítást az eredeti mintázatú ajtó elkészíttetésével kívánjuk elvégezni, melynek megtörténtéig szíves türelmüket kérjük."

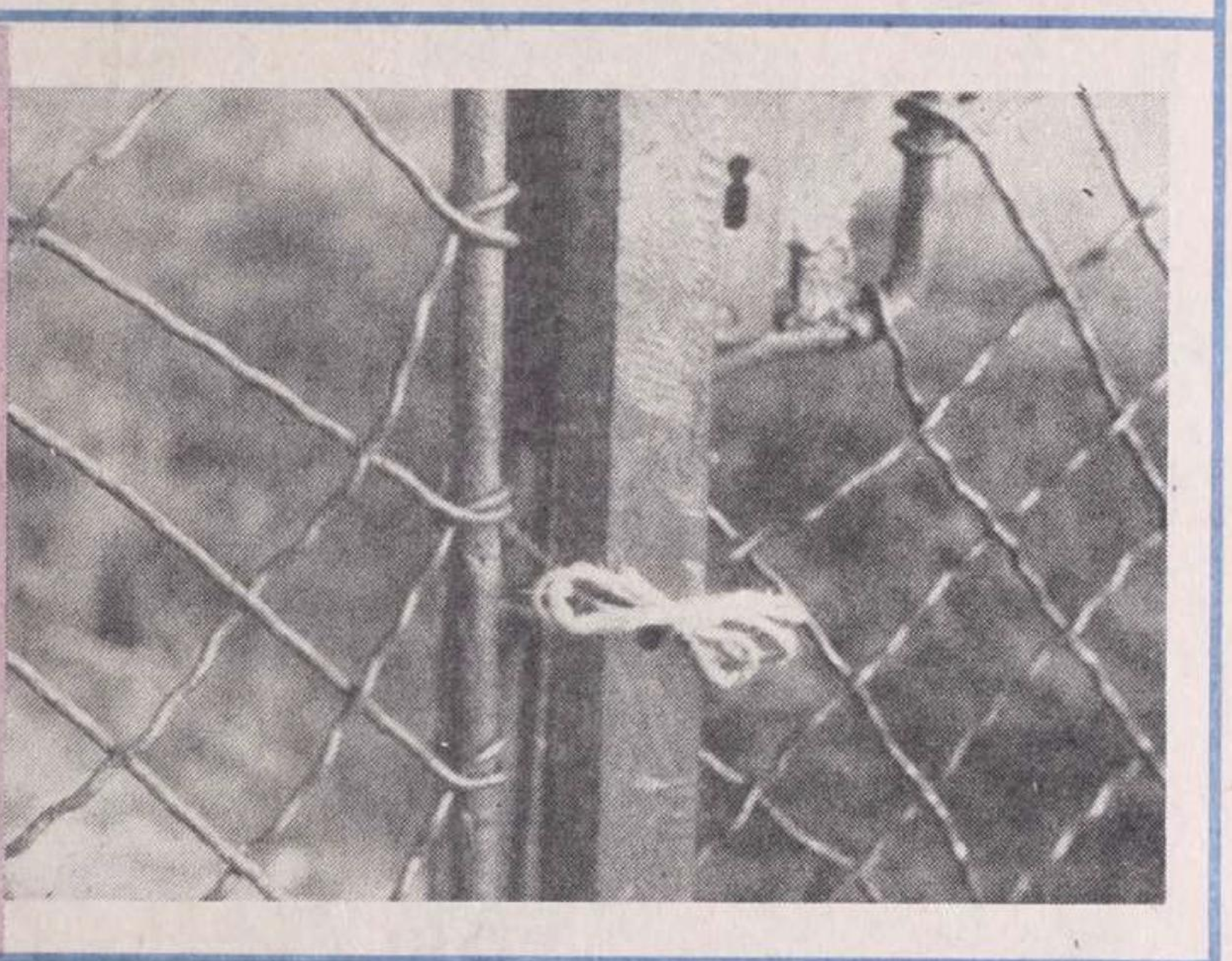
Több, mint egy esztendő múlt el azóta. Az eredeti mintázatú ajtó még nem készült el. Vajon a türelmünk meddig tartson?

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Ha csomóra kötik biztonságosabb!

(A szadai művelődési ház kapuját fotózta Czangár Gyula, gödöllői olvasónk)



gítok, újra megpróbálkozom. Sport nélkül nem tudok élni, de a jövőmet el tudom képzelni sport nélkül is. Minden attól függ, hogy a kézilabdában mire sikerül most vinnem. Nincs könnyű dolgom.

Mi is. A halottak nem sportolnak!

(Az Ifjúsági Magazinban lelte Keresztény Béla, pécsi olvasónk)



Vízen járni tilos?

(Kaposvárott fotózta Oppe Péter, pécsi olvasónk)

Kis beregi földrajz: a töltés nyílegyenesen követi a kanyargós Tiszát, rajta egy esős tavasz után kötésig ér a kiváló minőségű fű. Mellette, ameddig valamikor kijárt a folvó. öntéstalai található, ame-

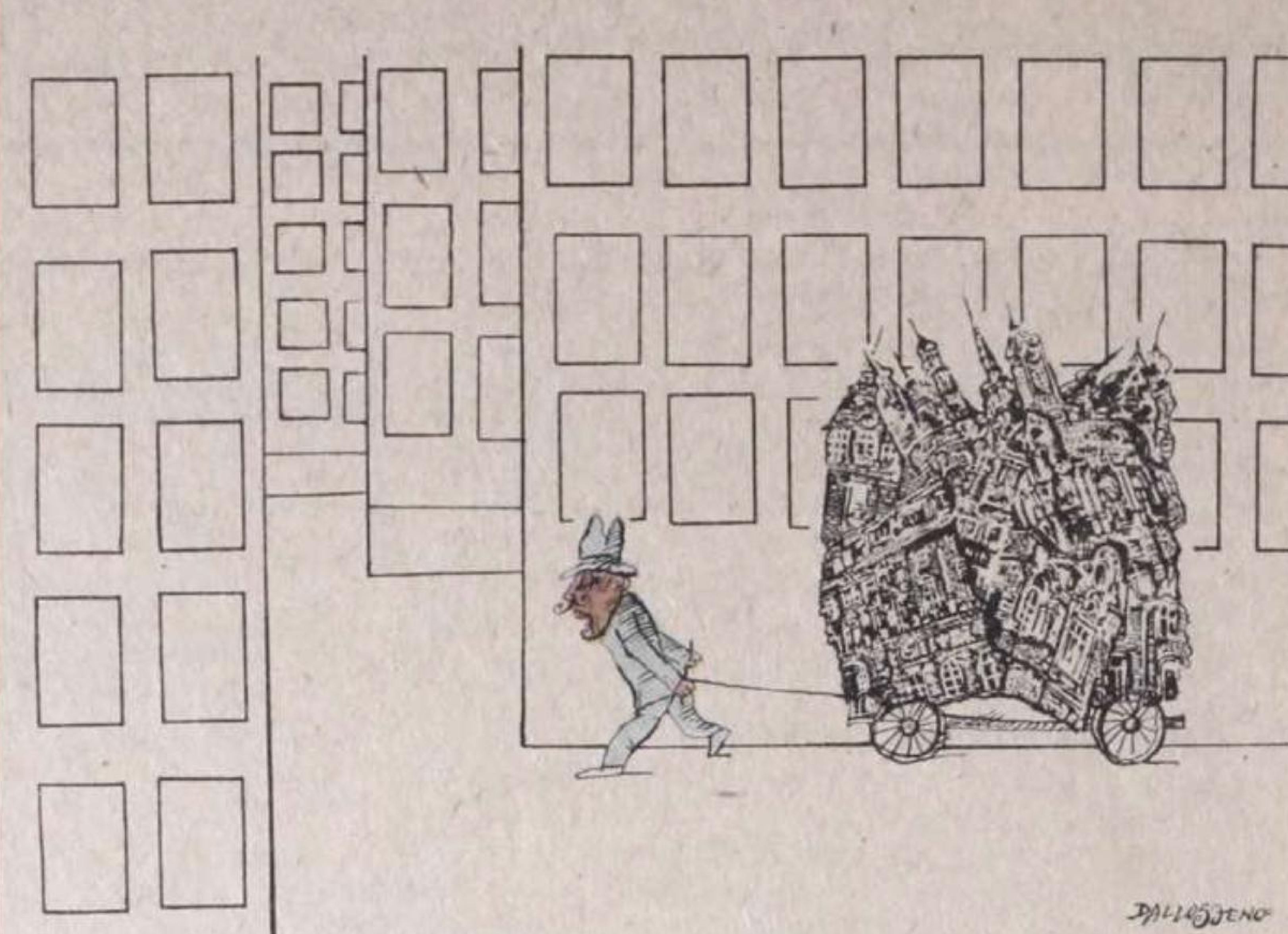
Tisza kanyarodék — töltés nem!

(A Kelet-Magyarországból ollózta Puskás Balázs, nyíregyházi olvasónk)

DALLOS JENŐ:

AHOL LAKUNK

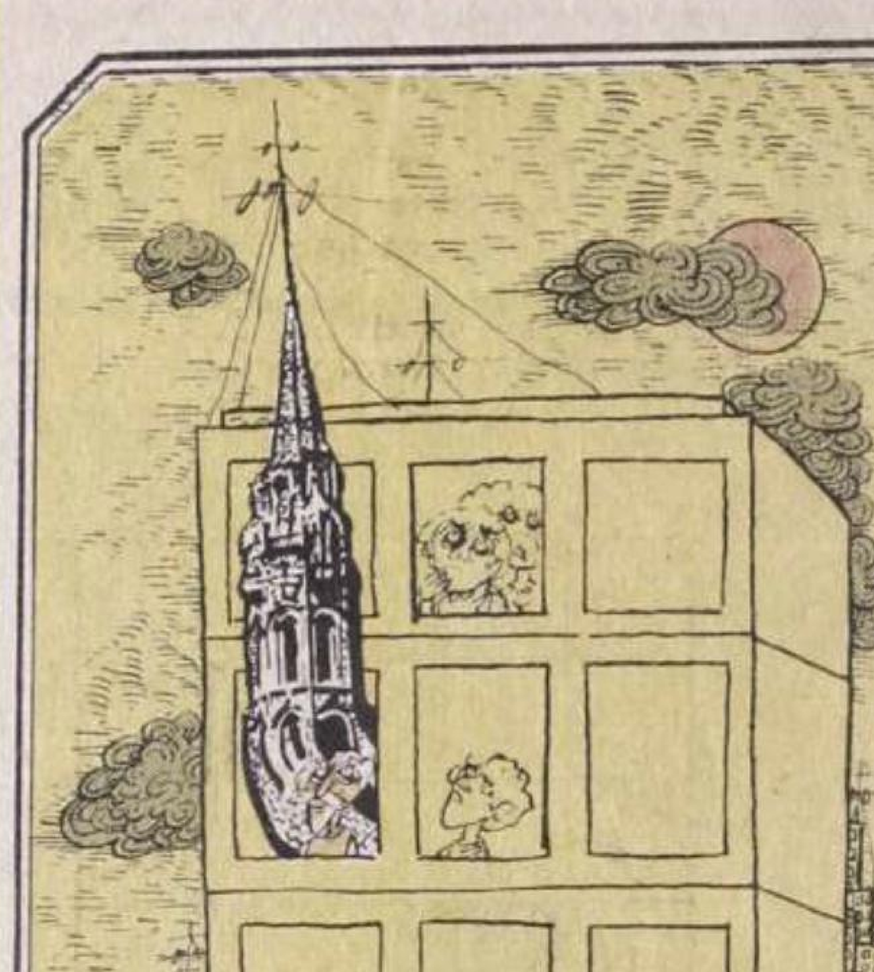
ÓCSKÁS

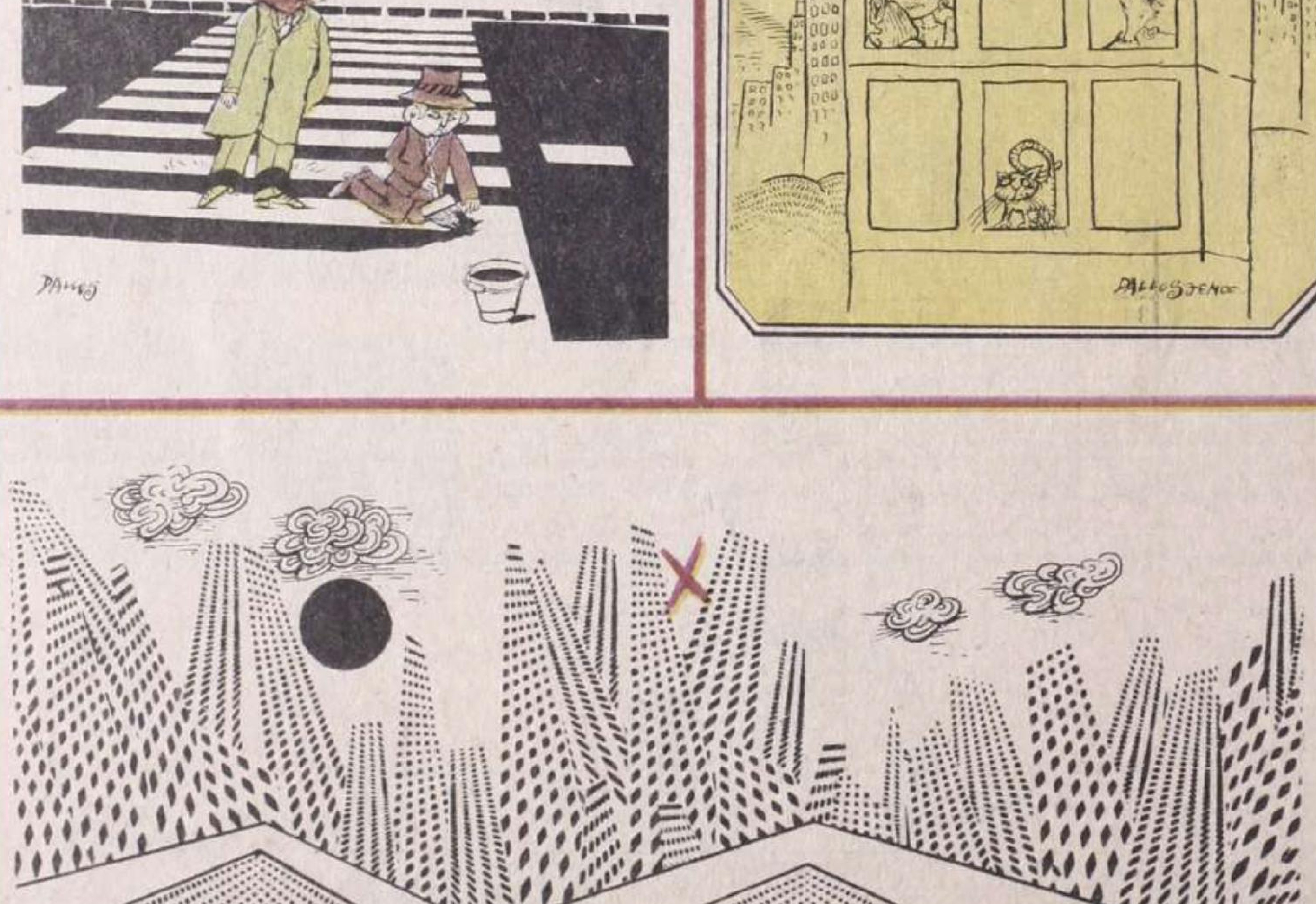


MAGÁNZEBRA



ANTENNA





– A piros x-szel jelölt ablak a lakásom...

BRAVÚROS BEUGRÁSOK



Most, hogy elkezdődött a színházi évad, lassan eljön a bravúros beugrások ideje, ami aztán egészen a szezon végéig eltart. A magyar színházi szezon tulajdonképpen bravúros beugrások sorozata, így volt ez tavaly, így lesz várhatóan az idén is.

X. művésznő megbetegszik, Y. művésznő másfél órás intenzív próba után veszi át tőle a szerepet, és alakítja kirobbanó sikerrel a figurát. Z., a jeles epizodista bravúros beugrással menti meg a Klassz Színház premierjét, amikor 20 másodperces gondolkodás után elvállalja, hogy további 30 másodperc alatt megtanulja Elmereng király 80 oldalas szerepét Shakespeare Összes Műveim című darabjában...

És így tovább. Ha beugrásról van szó, az csakis bravúros lehet, és csakis színházi.

Még nem olvastam, hogy az élet más területén bárki is bravúros beugrással mentette volna meg az életnek azt a bizonyos területét. Pedig nem igaz, hogy ilyen beugrások csak a színházban fordulhatnak elő. Íme néhány példa, melyek mindegyike már rég a nagy nyilvánosság elé kívánkozott volna:

N. K. vállalati osztályvezető bravúros beugrással vette át H. J. osztályvezető szerepét, miután megfúrta őt.

D. L. bolti eladó bravúros beugrással mentette meg a magánytól a szomszédjában lakó K.-nét, akinek a férje aznap utazott el kéthónapos külföldi kiküldetésre.

M. S. foglalkozás nélküli bravúros alakítással játszotta el egy OTP-lakását olcsón eladni kívánó úriember szerepét, bravúrosan beugratva féltucatnyi balekot, összesen másfél millió forint értékben. (A balekok is bravúrosan alakították önmagukat.)

P. H. nyugdíjas bravúros beugrása mentette meg a K. filmszínház délutáni vetítését. Mindösszesze kilenc leendő néző várt vetítésre — köztük a mozigépész és két jegyszedő néni —, ám az ő kedvükért nem fűzték volna be a filmet. P. H. vállalta, hogy két óra próba után beül a nézőtérre — nemcsak a kilencek érdekének engedve, hanem atyai érzelmektől vezérelve, ugyanis az ő híres nagyfia rendezte a filmet —, és így már nem volt akadálya a vetítésnek. A film — országosan is! — bravúrosan megbukott.

Szabados Gábor

MÉG JÖHET!



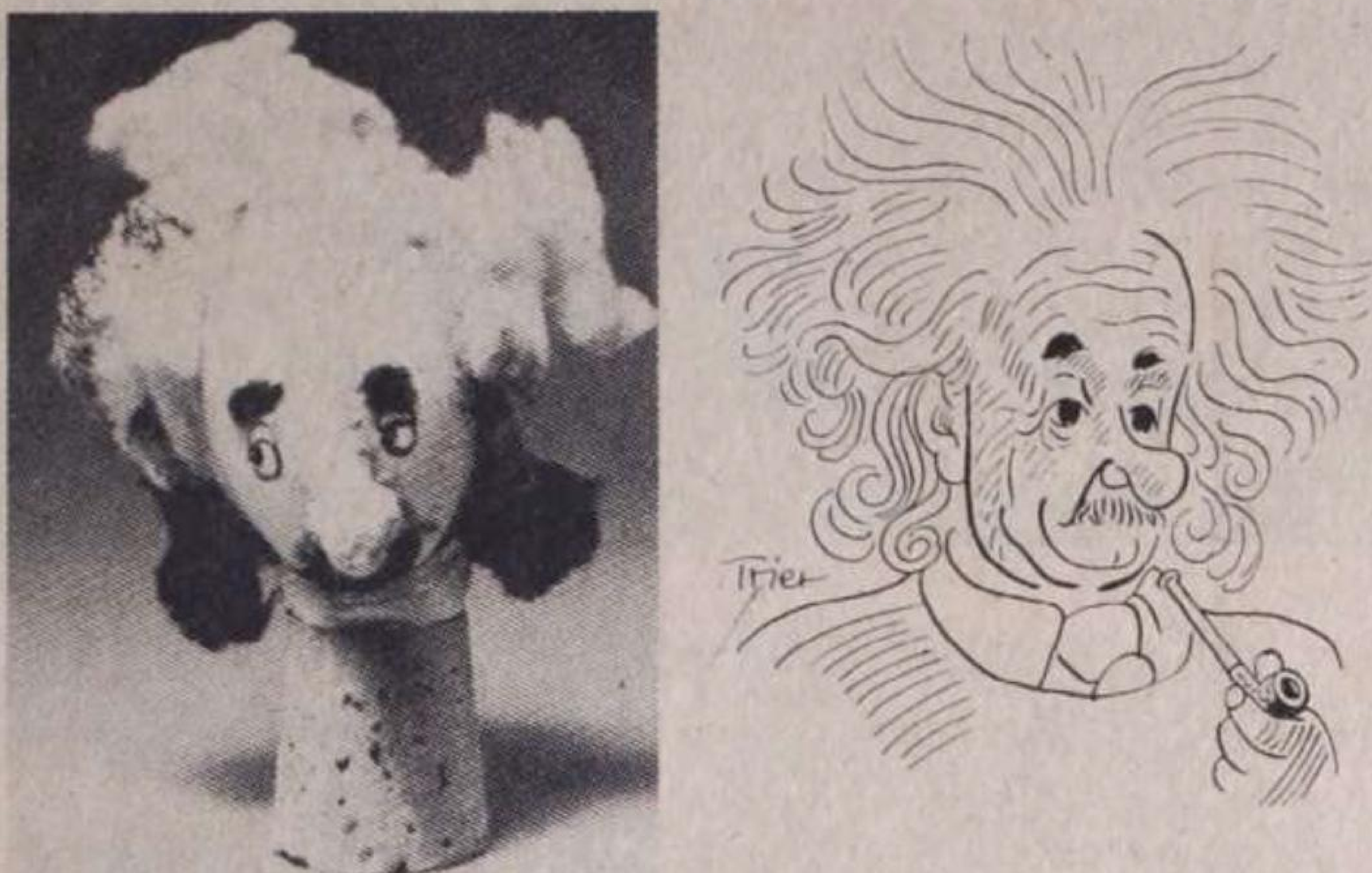
LUDAS FÓRUM

A Ferencvárosi Ifjúsági Napok alkalmával, október elsején 16 órakor a József Attila lakótelep Friss utcai sporttelepén felállított színpadon, Ludas Fórum keretében találkozik a közönséggel: *Mikes György, Radványi Barna, Peterdi Pál, Tormai László, Föld S. Péter.*

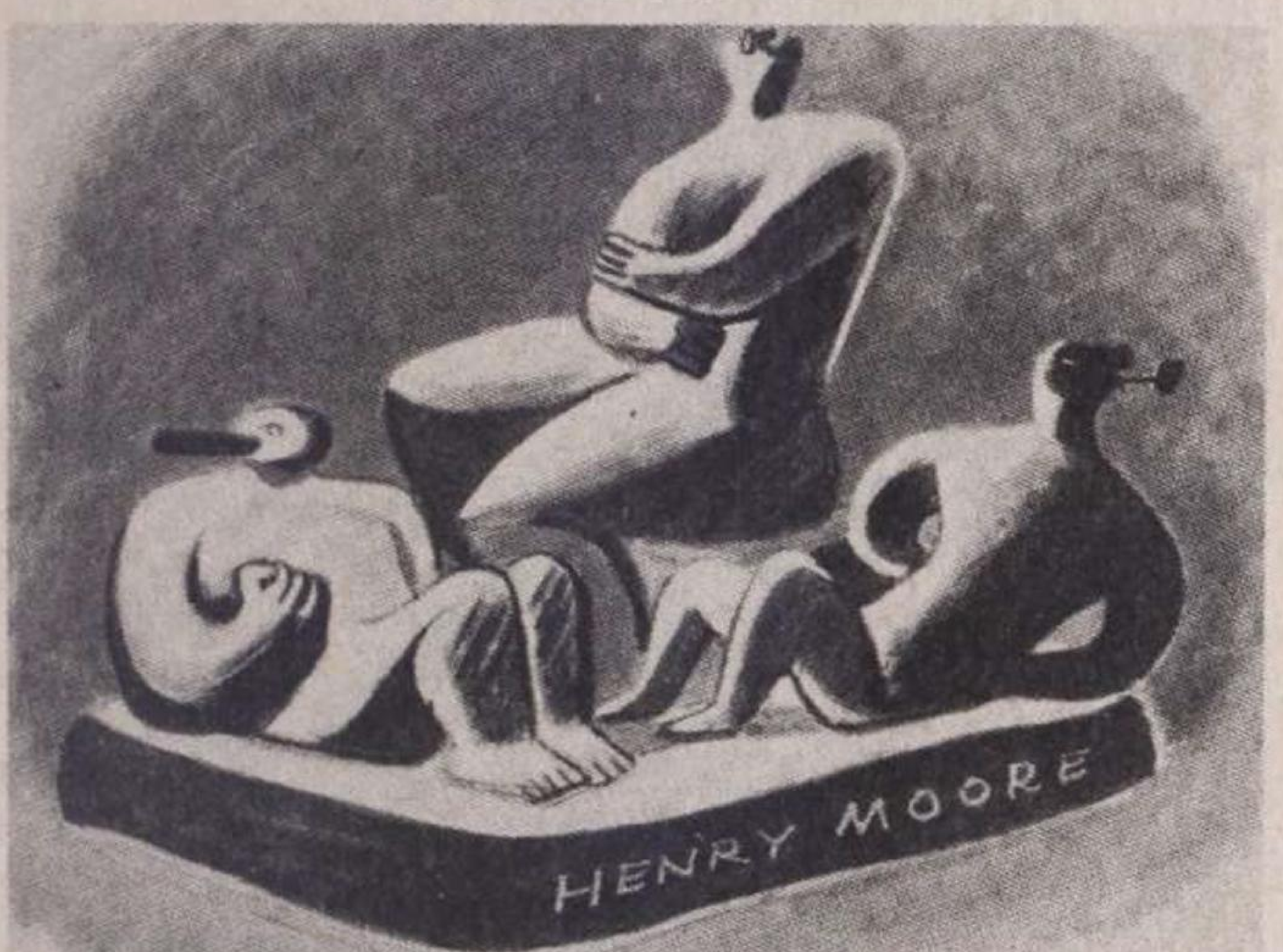
IMPORT HUMOR

Walter Trier (1890—1951) német származású kanadai karikaturista műveiből kiállítást rendeztek a Dorottya utcai kiállítóteremben. (Megtekinthető október 2-ig.)

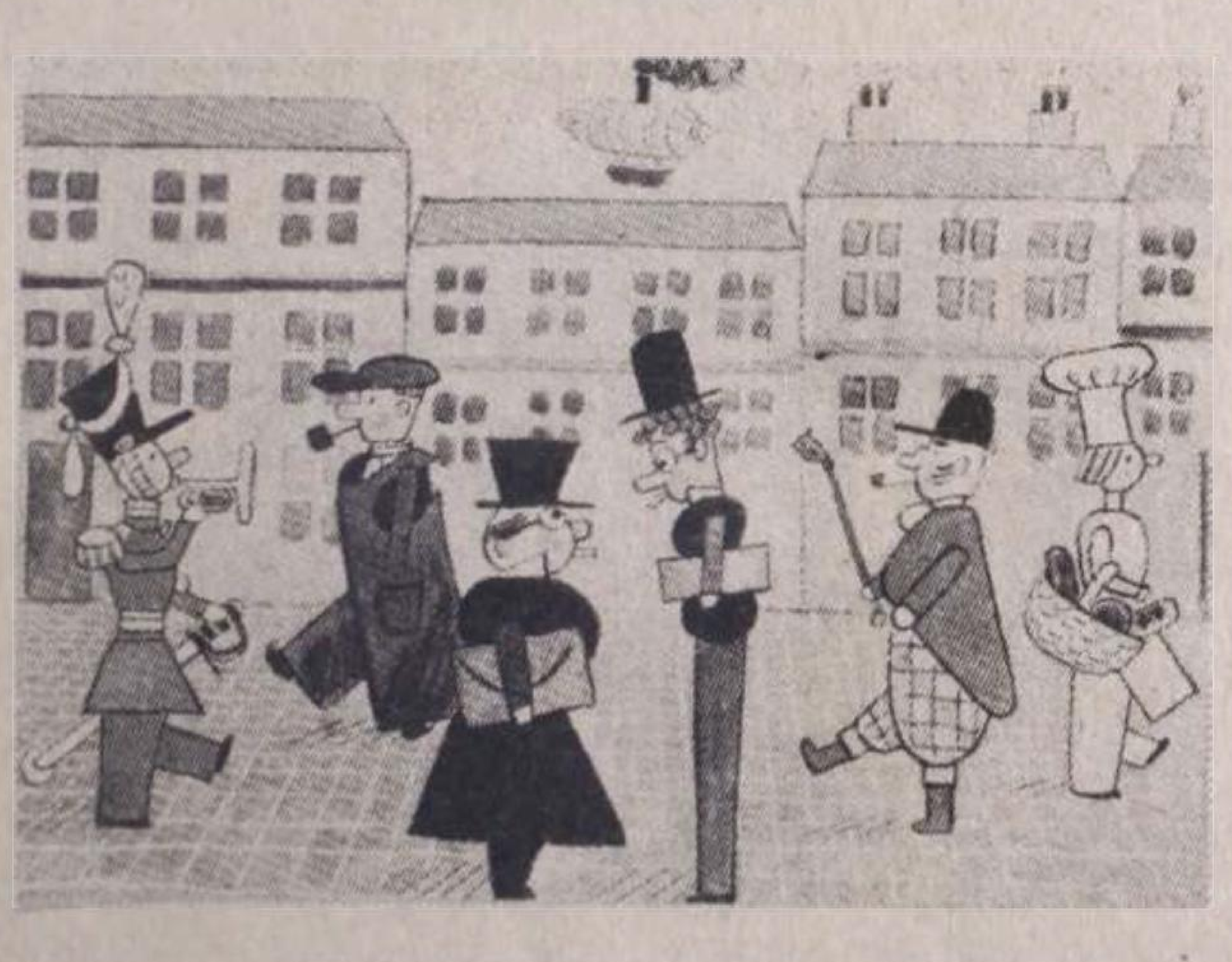
TÁRGYKARIKATÚRA ÉS PORTRÉRAJZ ALBERT EINSTEINRŐL



A HÁROM NAGY TALÁLKOZÁSA (HENRY MOORE MODORÁBAN)



JÁTÉKORSZÁGBAN



NEHÉZ ÜGY

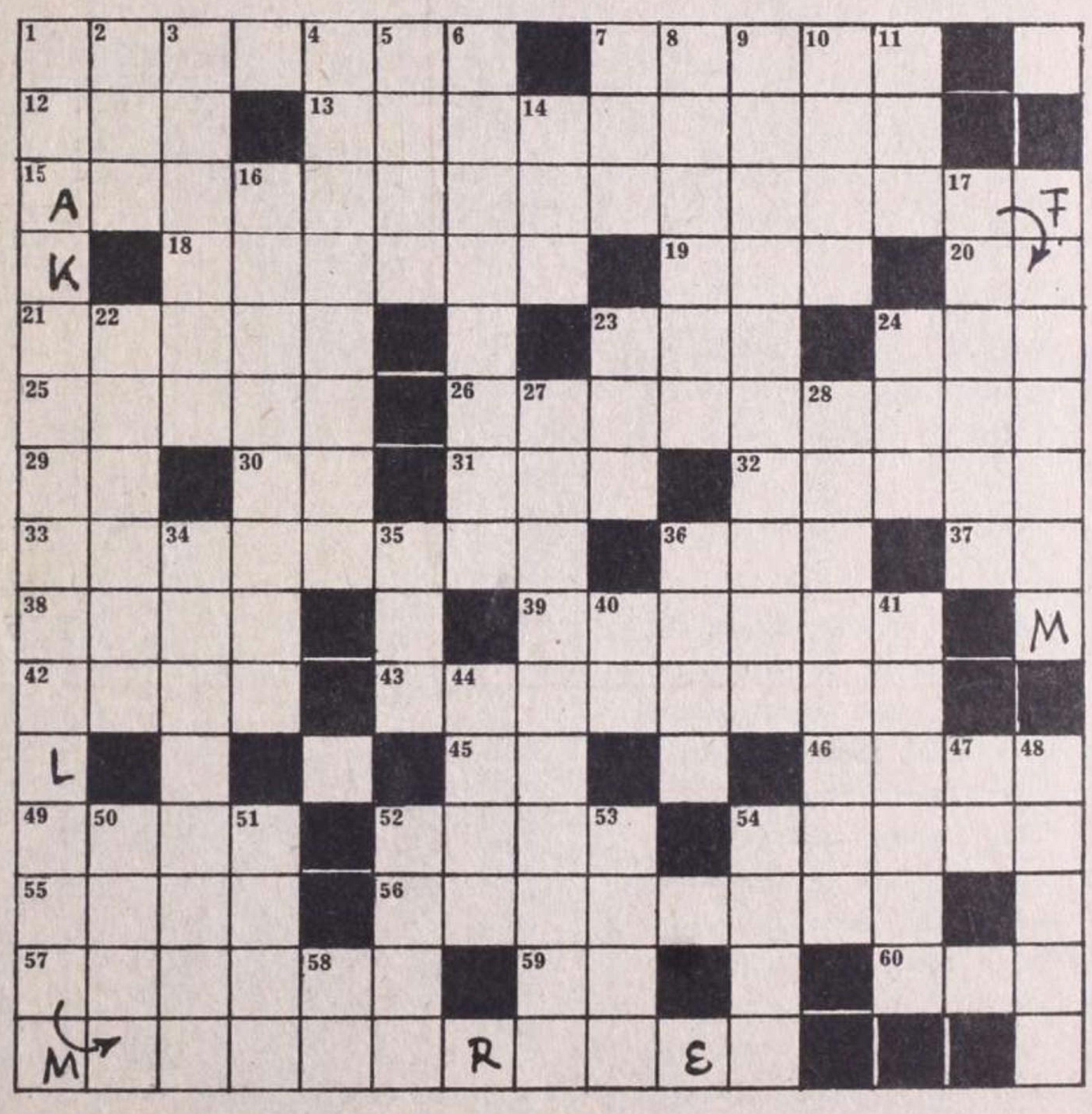
Síró és szemmel láthatóan eltévedt kisfiút szólít meg a rendőr: — Hol laktok, öcsi? — Nem tudom — hangzik a felelet — mert ma reggel költöztünk. — Hogy hívják az apádat? — hangzik az újabb kérdés. És a felelet: — Vízszintes 15 — függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 3-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Tartomány (és város) Olaszországban
7. .....Lumpur (város Ázsiában)
12. Vízi növény
13. Valami egészen rendkívüli
18. Állam a Közel-Keleten
19. L. Á. É.
20. O. A.
21. A mohamedánok szent városa
23. Fém
24. Azonos betűk
25. Szigetcsoport neve Alaszka és Kamcsatka között
26. A legrövidebb költői műfaj
29. Az erdő egyik fele
30. Virág része
31. Dudva
32. Megbecsülésre méltó tett, magatartás
33. Valamilyen tisztességes célú mozgalom zászlóvivője
36. ... missa est
37. Éneklő szótag
38. Élményt írásban megfogalmaz
39. „Földre terítik a ...... szalmát" (Arany János)
42. A Nemzeti Színház néhány éve elhunyt rendezője és színésze (István)
43. Az úgynevezett könnyű zene bravúros zongoraművésze (Oscar)
45. R. Ó.
46. Római császár volt
49. Kedvtelésből tartott kutyus
52. Töpörtyű
54. A Kalevala magyarra fordítója (Béla)
55. Nem tőlem, nem tőled
56. Rajongva imádja
57. Porosz kalandor katonatiszt, akit Robespierre lefejeztetett (Frigyes)
59. Az ecet egyik fele
60. A juh hímje

FÜGGŐLEGES

2. Például a villamos áram
3. Naplemente után illatozó növény
4. A film egyik alkotója
5. Nem tud beszélni
6. Valakinek a hasonmása
7. Fürdésre szolgál
8. Valamely történés befejezése után
9. Sült tészta
10. Nehéz selyemszövet
11. A. N. E.
14. Pusztít
16. Az albániai kikötőváros, Skhodra, régebbi neve
17. Hitlerista tábornagy, öngyilkos lett
22. Munkabér terhére előre kifizetett összeg
23. Létfeltétel
24. Római 2500
27. Nagyon egészséges innivaló
28. Ásvány, a kalcium-karbonát módosulata
34. Váratlanul, egyik pillanatról a másikra
35. Davis ...
36. A vízszintes 18 kezdete
40. Német kettős magánhangzó
41. Az ő számukra
44. Olykor a paprika
47. Óegyiptomi napisten
48. Kelet-európai nép
50. Hitvány bor
51. Helyhatározó
52. Kidomborodó mintájú pamutszövet
53. A vendéglői fogyasztás számlája
54. Hord, cipel
58. A kalifornium vegyjele



Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
83.2308/2-39
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Remélem, utoljára találkoztunk!

— Már nyugdíjba tetszik menni?

200—200 forintot nyert:

Sebők Andrásné, Szeged, Cső u. 8/A. 6724

Kovács László, Borsosberény, Béke út 51. 2644

Kittel István, Budapest, Egressy út 18/b. 1149

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Tessék választani! (Rajzos javaslataink az új törvényhez a címlapon és a 8—9. oldalon)

Hihi: Lakihegymentő ötletek

Timár György: Agyrém-rímek

Peterdi Pál: Hamupipőtefu

MEGJELENT!

MEGJELENT!

A LUDAS MATYI 1984-ES ÉVKÖNYVE



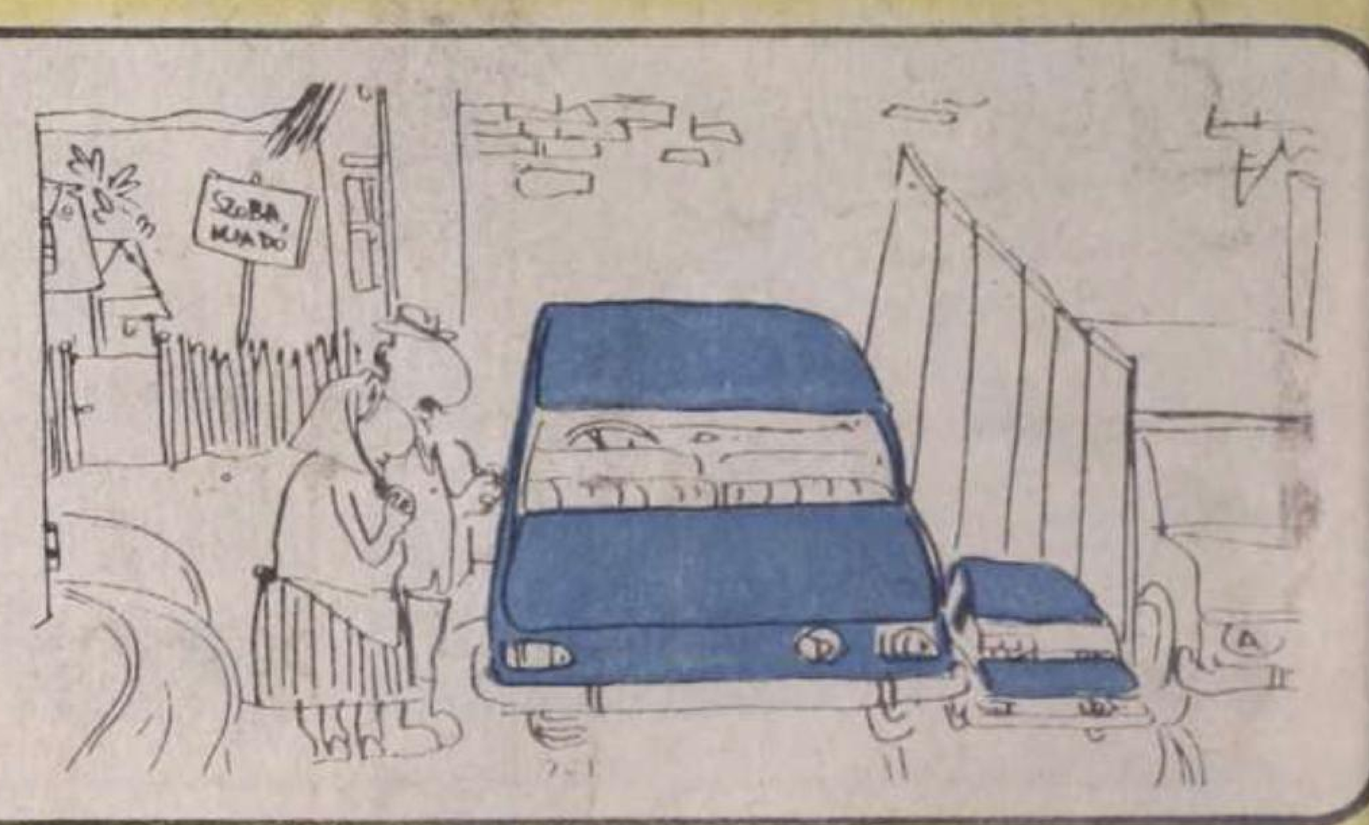
„Ilyen is csak minden szökőévben adódik!" – szoktuk mondani a különleges, ritkán előforduló dolgokra. Mivel 1984 szökőév, új kalendáriumunk a ritkaságok, a különlegességek, az érdekességek, a képtelenségek, a

KURIÓZUMOK KÖNYVE

PIKTOGRAMOK



Szórakoztató film | Művészfilm | Ismeretterjesztő film



– Nézd, anyjuk, az éjszaka megfialt a BMW!

Árkus József, Balázs-Piri Balázs, Barát József, Brenner György, Dallos Jenő, Jean Effel, Endrődi István, Fehér Klára, Föld S. Péter, Fülöp György, Gábor Andor, Gádor Béla, Galambos Szilveszter, Hegedűs István, Heltai Jenő, Illés Béla, Karinthy Frigyes, Komlós János, Krenner István, Lehoczki István, Mikes György, Novobáczky Sándor, Örkény István, Peterdi Pál, Radványi Barna, Ráth-Végh István, Rátonyi Róbert, Sajdik Ferenc, Schwott Lajos, Somogyi Pál, Szilágyi György, Szűr-Szabó József, Tabi László, Timár György, Tormai László, Tót Gyula, Várnai György, Vasvári Anna és mások rajzai és írásai.



KÖZÖS KÖZLEMÉNY



– Mindenkinek bátran megmondhatod, hogy mi szépen élünk!



– Csak még a legújabb balladámat hallgassa meg, Lilike.

RENGETEG VICC ÉS REJTVÉNY
224 OLDAL. MIVEL NINCS BENNE SE CUKOR, SE KENYÉR, SE ÉTOLAJ,

ÁRA VÁLTOZATLANUL 22 FORINT.

KAPHATÓ A HÍRLAPÁRUSOKNÁL.